43. ÉVFOLYAM 18. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1987. MÁJUS 6.

NAGYPAPA

– Kék fény után mindig a régi vadászpuskájával fekszik le…

TÚLSZABÁLYOZÁS

Ha rövid a karajod...

Joggal javasolta egy kereskedelmi szakember, hogy az elárusítók képzésén túl szükség lenne a vásárlók oktatására is. Mert a legtöbb vevő nem tud szakképzetten vásárolni. Ott keres valamit, ahol éppen nincs, felháborodik, ha ugyanazon árucikket más-más áron látja. Nemrég például egy Szolnok megyei áruház földszintjén és emeletén 100 forint különbséggel kínálták ugyanazt a gyermekfarmert. Hát nem értik, hogy az árut fel kellett vinni az emeletre?!

És a naiv, képzetlen vevő azt várja, hogy ha valami megdrágul, akkor jobb is lesz. És pontosabban mérik. És csak az Árhivatal által amúgyis magasan megszabott árat számítják fel. Mert az árakat hivatalosan felhajtó széllel szemben úgy látszik nem lehet védekezni, legalább azok ellen lehessen, akik még egyet ráfújnak.

A szakképzett vevő tudja, hogy áremelés után nem lesz pontosabb a számolás, sőt, hiszen az eladók egy része még nem tanulta meg az új árakat, egy másik része pedig abból indul ki, hogy a vevő nem tanulta meg. És ha a sertéshús mellé még lovat is adnak a kiszolgálók alá! Néhány nappal a húsáremelés után elindultak a szakszervezeti társadalmi ellenőrök: és azt látták, hogy mivel az Angyalföldi KÖZÉRT még nem készült el a sült kolbász, hurka, csirke, meg a rövidital árkalkulációjával, Lehel piaci büféjében becsléssel állapították meg az új árakat. Több húsboltban felfedték, hogy a nyesedékhúst ledarálva combáron adták el. Ez nem a költségvetés bevételét növeli... És gyakori „tévedés", hogy a hosszúkarajért a rövidkaraj magasabb árát kérik, meg- és kifordítva a klasszikus mondást hogy ha hosszú a karajod, rövidítsd meg a vásárlót.

Még szerencse, hogy vannak ilyen-olyan ellenőrök. A tevékenységükről szóló tudósításoknak gyakran adják kollégáim ezt a címet: „Szigorítani kell az ellenőrzést és a felelősségrevonást." Van ilyen című újságcikkem hat évvel ezelőttről is. De egy frissebb, idei interjúból azt is megtudtam, hogy az árdrágításért hamis mérésért kirótt nem horribilis pénzbüntetést sokan ki sem fizetik. Amint a Kereskedelmi Felügyelőség vezetője megjegyezte, elég ha az ügyintéző gyermeke beteg, elhúzódik az eljárás és hat hónap után elévül a szabálysértés. De a gyereknek betegnek sem kell lennie, ha lassan dolgozik a mama, az is jó. És az érdekeltek is tudják, mit kell tenni: fellebbeznek, húzzák az időt amíg nincs mit követelni tőlük.

Ez ügyben előnyös helyzetben vannak azok a kiskereskedők, akikről a már említett társadalmi ellenőrzés megállapította, hogy kicsomagolták a Délker által becsomagolt fügét – amiből 25 deka 30 forint – és 10 dekát adtak 25-ért. Őket szintén feljelentették, de nekik – kézzelfoghatóan – lesz mit mutatniok.

Földi Iván

Lólélektan

Szurkolok Al Caponénak. Al Capone betöltötte már a nyolcat, de nincs még kilencéves. Negyvenezret adtunk érte. Nyugatnémet márkában. Ez közelít a millió forinthoz. Al Capone egy szuperló, legalábbis hazai viszonylatban. Sokba került, sokat várunk tőle. Csakhát egyelőre nem bírja az izgalmakat.

A gengszternevű szép paripát Ausztriában vásároltuk, azért, hogy a mi csapatunk is részt vehessen az idei svájci díjugrató világbajnokságon. Ehhez négy, sokra képes lóra van szükségünk, ám ilyen csak három állott bevetésre készen. Mert a magyar ló nem alkalmas kiemelkedő ugróteljesítményre. Fogathajtásra kitűnő, militaryra, díjlovaglásra jó, ám nemzetközi nívón képtelen ugrálni. Ezért vették meg Al Caponét. Aki most nem bírja az izgalmakat.

Kár. Az edzéseken ugyanis egészen kiváló. Akár a világ legjobbjai. Amint azonban belép a versenypályára, rettentően izgatott lesz, görcsösen akar, emiatt aztán olyan akadályokat is lever, melyeket tréningeken, de még a bemelegítés során is vígan átugrott. Ki tudja, tán a negyvenezer márka miatt ideges. Attól fél, hogy nem éri meg az árát. Pedig nálánál jóval drágább lovak is akadnak. Egyikükért-másikukért árverésen ötszázezer márkát is adnak. Erről esetleg nem tud. Arról viszont igen, hogy nekünk ez a negyvenezer is hatalmas summa. Ezért akár nyolc-tíz átlagos képességű hazai lovat is lehet venni. Igaz, azok nem ugranak világszínvonalon. Viszont jól bírják az izgalmakat.

Vagyunk így e tájon egynémely dologban. Csakhogy Al Capone még nem tudott beilleszkedni. Nem teljesít, ezért ideges. S mert ideges, nem teljesít. Más ló talán csak legyintene: ha nem megy az ugrás, majd jeleskedem a tenyésztés frontján. Logikus. Nekem ma jó passzió, fiam, lányom, kisunokám pedig majd jobban bírja az izgalmakat.

Csakhogy Al Capone ezzel sem vigasztalódhat. Önhibáján kívül ugyanis kishibás, alkalmatlan a tenyésztéssel járó örömökre. Herélt szegény. Ha igaz, ezért volt ilyen olcsó, kvázi leértékelt. Egy hozzá hasonló klasszisú, ám komplett importló 120 ezer márkát is kóstál. Lám, ilyen drágák bizonyos pótalkatrészek. Al Capone tehát tisztában van hátrányos helyzetével. S már csak ezért is, idegalapon, nem bírja az izgalmakat.

Talán attól is fél, hogy egyszerű hobbiló, sőt, uram bocsá' export vágóló lesz belőle idővel. Idő előtt, jobban mondva. Akkor pedig kilóban biztosan nem hozza vissza az árát, nem beszélve a vágóhídi káros mellékhatásokról. Csoda hát, ha Al Capone nem bírja az izgalmakat?

Én mindenesetre szurkolok neki. Hogy leküzdhesse a kóros versenylázat. A helyzet nem reménytelen. Az illetékesek most valamiféle lelki kúrával kísérleteznek. Biztatják őt, bátorítják. Cikkemmel magam is ehhez az akcióhoz szeretnék csatlakozni. Csak nehogy ugratásnak vegye az egészet...

Münz András

BÜROVÍZIÓ

BRENNER GYÖRGY:

Ma és most...

MAGYAROSÍTÁS

ISMERŐS A KÖZÉRTBEN

– Gyerekek, gondolkozzunk, mit tudunk Aranka néninek adni a negyven forintjáért?

– Előrelátó mezőgazdász már most kezd sopánkodni az aszály miatt!

ÁTMENETI ÉVEK

– Nem tudom, manapság milyen pályát válasszanak a gyerekek, időt nyernénk, ha osztályt ismételnének...

NAGY ÜZLET AZ AGYÜZLET

— Á, üdvözlöm Herr Gegenwart, ha nem ellenzi, rögtön a tárgyra térek.

— Helyeslem. Ha van valami, amire érdemes rögtön rátérni, az kétségkívül a tárgy. Tehát?

— Kérem, én körültekintő marketing-tevékenységet folytattam és így derítettem fel, hogy ön emberi agyakat vásárol.

— Így igaz. Persze agya válogatja.

— Nos, én felajánlom önnek megvételre a saját agyamat.

— Értem. Természetesen azonnali szállításra.

— Talán ne siessük el annyira. Úgy gondoltam, hogy ön fizet most bizonyos előleget és aztán, ha majd utolér minden élőlény kikerülhetetlen sorsa...

— Ily módon csak a valódi érték töredékét garantálhatom. Mi lenne, ha a szóban forgó agyat nem kiszerelt állapotban juttatná el hozzám?

— Úgy érti, így ahogy van? Fejben? Végül is miért ne? Számos honfitársamról tudok, akik kimentek, aztán ész nélkül rohantak vissza.

— Persze olyan is volt, aki kiment és ott jött meg az esze. Nos, meg kell értenie, hogy mielőtt megkötjük az üzletet, bizonyos információkat kell szereznem a felkínált árucikk minőségéről.

— Kérem. Kezdem talán iskolás éveimmel. Nem fogja elhinni, nekem akkoriban olyan kicsi volt a fejem, hogy az osztályfőnököm — kedélyes ember — azt mondta: „Fiacskám, ha ez a fej tele van aggyal, te akkor is maximum féleszű lehetsz." Később természetesen megnőtt.

— Az agya?

— A fejem. Tevékeny esztendeimet a viharos változások jellemezték. És mindenütt elképesztő eredményeket értem el.

— Ez természetes. Ésszel nagy dolgokat művelhet az ember.

— Ész nélkül még nagyobbakat. Nekem elhiheti. Nos, a külkereskedelemben kezdtem. Itt ugyebár két-három idegen nyelv ismerete alapvető követelmény. Hát kérem, e téren példátlan sikert értem el.

— Miért, ön hány nyelven beszélt?

— Ez az, hogy egyen sem. Tovább megyek, még magyarul is csak törve. Azért ez már valami. Ettől fogva a tárcák vihartempóban kezdtek engem egymáshoz passzolgatni. Titán lettem.

— Titán?

— Mindegyik azzal küldött át a másikhoz, hogy ti tán tudjátok használni. A könnyűiparban aztán újabb rekordot értem el. Két hónap alatt nagyobb veszteségre tettem szert, mint tíz másik cég tíz év alatt együttvéve. Beláthatja, ez a magyar könnyűipar teljesítőképességét figyelembe véve nem csekélység.

— Csak csodálni tudom az önök gazdasági életét. Nem emberi, mit képes elviselni. De talán folytatná.

— A könnyűiparból a közoktatásügyhöz kerültem. Na, itt aztán példátlan dolgokat vittem véghez. Kérem, mire az első általánosba kerül, nálunk a gyermekek ötven százaléka tűrhetően olvas, ír, számol. Hát az én reformjaim gyökeres változást hoztak. Az első év végére mindnyájan elfelejtették olvasni, a második végére írni, a harmadik végére pedig számolni.

— Fantasztikus.

— Várjon kérem, most jön a java. Az érettségiig eljutva legtöbbjük már beszélni sem tudott folyékonyan. A kitüntetésemet ezek után már kulturális vonalon vehettem át...

— Kitüntették? Csak nem az eredményeiért?

— Nem kérem. A koromért. Nos, ebből az alkalomból az államtitkár meghitt kis szónoklatot intézett hozzám. „Ha valamelyik ellenségünk átdob egy diverzáns kommandót, hogy korlátlan anyagi eszközökkel ügyködjék, az sem tud annyi kárt okozni, mint te, barátunk, akit azért fizettünk, hogy jól csinálja, amit csinál." Nos?

— Rendben van kérem — bólintott Herr Gegenwart —, most engedélyeznie kell egy kis személyes vizsgálatot.

Apró lámpát vett elő és az ügyfél szemébe világított.

— Csak jelentős belvízkárokat látok — mondta utóbb. — Ez azonban nem jelenthet akadályt. Rendben van kérem, én megveszem az ön agyát.

— Mit ad érte?

— Semmit.

— A magáé.

A honi ügyfél csendesen kuncogott magában. Életében először mégis sikerült túljárnia egy kapitalista eszén. Ő csinálta a jobb üzletet.

Peterdi Pál

– És a gazdasági mutatók hányasra állnak?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Hogy végződött Kovácsék válópere?

— Ahogy szokás. A férj kapta az autót, a feleség a gyerekeket, az ügyvéd pedig a többit — mint honoráriumot.

EZ NEM CSENDHÁBORÍTÁS

SZILÁNKOK

IGÉNYES

— Én még életemben végig szeretném nézni a gyászszertartásomat, hogy minden tökéletesen rendben megy-e?

FELDSÉGEK

Példát vehetnél a Kovácsné férjéről! Az már egy szép családi házra valót sikkasztott össze!

TERVEZGETÉS

— Ma van a lányom első esküvője. Jövő ilyenkorra tervezi a másodikat.

KRITIKA

Vannak olyan futballmeccsek, ahol mindkét csapatot vesztesnek kellene nyilvánítani.

HIVATALBAN

— Kérem, én csak azt szeretném megkérdezni, hogy hány óra?
— Mindenesetre hozzon egy kétszáz forintos okmánybélyeget.

GYENGE SZÍNDARAB I.

ELNÉZÉST KÉRÜNK A MAI ELŐADÁSUNK TECHNIKAI OKOK MIATT MEG LESZ TARTVA!

GYENGE SZÍNDARAB II.

— A mai előadásunkra csak huszonkét néző jött össze.
— Remek. Így kisebb a blama.

MEGOLDÁS

— Annyiszor buktam le a BKV-nál potyautasként, hogy inkább elmentem ellenőrnek.

NŐI DOLGOK

— Vesszünk össze, mert imádok kibékülni.

ÉRTÉKELÉS

— Ha magát egyszer a gengszterek elrabolják, nem fizetünk harminc fillérnél több váltságdíjat.

VENDÉGLÁTÁS

— Ma vagyok először ebben a presszóban, de úgy bánnak velem, mint egy régi törzsvendéggel: felém se néz a pincér.

DERÉK GYEREK

— Mielőtt az életben valami fontos lépésben döntenék, a problémát megbeszélem az anyámmal, hogy aztán az akarata ellen tudjak dönteni.

KORSZELLEM

— Kaphatnék uram egy szál gyufát?
— Előbb beszéljük meg, hogy milyen feltételek között kéri és milyen határidőre adja vissza.

Galambos Szilveszter

ELÉGTELEN DOLGOZAT

Részlet H. Szabó Emilke általános iskolai tanuló naplójából.

Május 6. A tanító néni értékelte a dolgozatainkat, amiket a kivonásról kellett írni. Sajnos, épp ebből nem készültem. Nagy pech. Tudtam volna írni — az elvonásról. Otthon a papa minden nap kiselőadást tart arról, hogy az ő vállalata legatyásodik, mert folyton elvonják a nyereséget. Azt is tudom, hogy a Kovács papája kúrán tanulja az elvonást. De épp így tudtam volna írni dolgozatot — az összevonásról. Például a Molnár elmesélte, hogy az ő apukája összevonta a szemöldökét, amikor felmondtak neki. Tudtam volna írni — a bevonásról. A Kiss papájának épp a héten bevonták a jogosítványát, mert a zebrán ittasan nekitolatott egy rendőrnek és bennehagyta a cserben.

Ezen kívül jó dolgozatot írhattam volna — a felvonásról. A Gugolya procc faterja például végigaludta az Aida három felvonását. Pedig a Domingo énekelt, és a Gugolya papa, aki csak az ötvenperces vastapsra ébredt föl, a minisztériumtól harcolta ki magának a jegyet az Erkelbe. Dehát istenem, ha egyszer álmos volt. Nem a minisztérium, hanem az öreg Gugolya. Meg aztán jeles dolgozatot írhattam volna — a levonásról. A nagybácsim lila fejjel mesélte a papának, hogy a művezetője levonta egy napi bérét, mert hat óra helyett negyed hétkor ért be a gyárba. A nagybácsim tulajdonképp igazat mondott, de mégsem egészen, mert reggel hatra kellett volna bemennie, viszont csak este negyed hétkor dörömbölt a portán, miközben olyan bizonytalan lábakon állt, mint a veszprémi építőipar.

Szóval mindenféle vonásról sokat tudtam volna írni, csak a kivonásról nem. Azt mindenesetre idéztem a dolgozatban, hogy a papa a múltkor így panaszkodott a mamának: — Én már se nem osztok, se nem szorzok itthon... Mire a mama azt válaszolta: — elég baj az, Ödön, hogy annak idején összeadtak minket, nekem jobb lett volna ebből a házasságból már régen kivonni magam... Erre a papa földhöz vágott két és fél vázát, tudniillik azt a fél vázát egyszer már földhöz vágta.

Aztán megírtam a dolgozatban egy másik kivonást is, azt, amikor a neves szegedi tudósnő, bizonyos Szent Györgyi, kivonta a paprikából a C-vitamint meg a Nobel-díjat. Ezt onnét tudom, hogy a mama gyakran hajtogatja, most próbálna a Györgyi vitamint kivonni a zöldpaprikából, rámenne az egész Nobel-díja a Lehel piacon. És még másik példát is hoztam a kivonásra. Azt, hogy az amerikai Coca Cola cég hét lakat alatt őrzi ennek az üdítőnek az összetételét, de a magyar tudósok eszén nem tudtak túljárni, a múlt héten olvastam, hogy forgalomba hozunk olyan coca-colát, amiből a buborékot és a koffeint kivontuk. Titok ide, titok oda.

Beleírtam a dolgozatba azt is, hogy a hazai cipőkből sikerült kivonni az eső elleni szigetelést. Meg hogy a Mezey futballkapitány kivonta magát Kuvaitból. És hogy kivonták a régi tízforintost is a forgalomból, szerintem azért, mert helyette tízdollárosokat hozunk forgalomba. A magyar vegyipar pedig kivonta a Technokol Rapidból a szipót és citromillattal látja el a ragasztót, amit nem nagyon értek, mert senki sem lesz bolond citromillattól elbódulni.

A sok példám ellenére a tanító néni nagyon mérges volt a dolgozatomra. Meg rám is. Ha lett volna kardja, azt is kivonja. Így csak az ötből vont ki négyet, ennek eredményeként egyest kaptam. Aminek hatása alatt otthon a papa és a mama kivételesen szövetségre lépett, és mindketten olyanokat kiabáltak nekem, hogy én minden tanulás alól kivonom magam. E kifejezést előbb is használhatták volna, akkor beleveszem a dolgozatba a példáim közé...

Fekete Gábor

FRISS LEVEGŐ

EZÜSTLAKODALOM

— És hogy elrepült ez a huszonöt évi törlesztés...

— El nem árulná, hogy hol az a munkahely, ahol főállásban keresi meg a megélhetésre valót...

MAGYAR REKLÁMSZATYOR

Áprilisban már az emelt nyugdíjakat vitte a postás

NEM KAPOTT SÉRVET!

FÉNYKÉPEZŐGÉP NŐKNEK

Egy férfi áll a hídon és fényképez. Hirtelen odaszalad hozzá egy nő és kiabál:

— Jöjjön gyorsan, ott fuldoklik valaki!

— Sajnos, már elfogyott a filmem — mentegetőzik a férfi.

FOTÓSAROK

EGYENSÚLY

Sokat beszélünk mostanában az egyensúlyról. Biztosan állni a lábunkon — sokunknak ez ma a legfőbb vágya!

Feltehetőleg ennek szellemében rendezték meg a közelmúltban az Első Magyar Egyensúlyozó versenyt. Az indulók száma minden előzetes várakozást felülmúlt; soha ennyien — családok, vállalatok, államháztartás stb. — nem vágytak még annyira az egyensúlyra, mint manapság.

A nemes vetélkedés még nem ért véget, s külön szerencse, hogy a veszélyes, sokszor a tojáspatkolók ügyességét kívánó verseny nagyobb zavarok, súlyosabb balesetek nélkül folyik. Képünkön a verseny egyik esélyese, aki korábban szertornászként több érmes helyezést szerzett a hazai mezőnyben. Mint elmondta, hogyha nem szakad le alatta az ág, akkor a jövőben a nemzetközi porondon is rajthoz áll. (Lapzártakor a versenyző visszaesett a második helyre, ám az ág még tartja magát!)

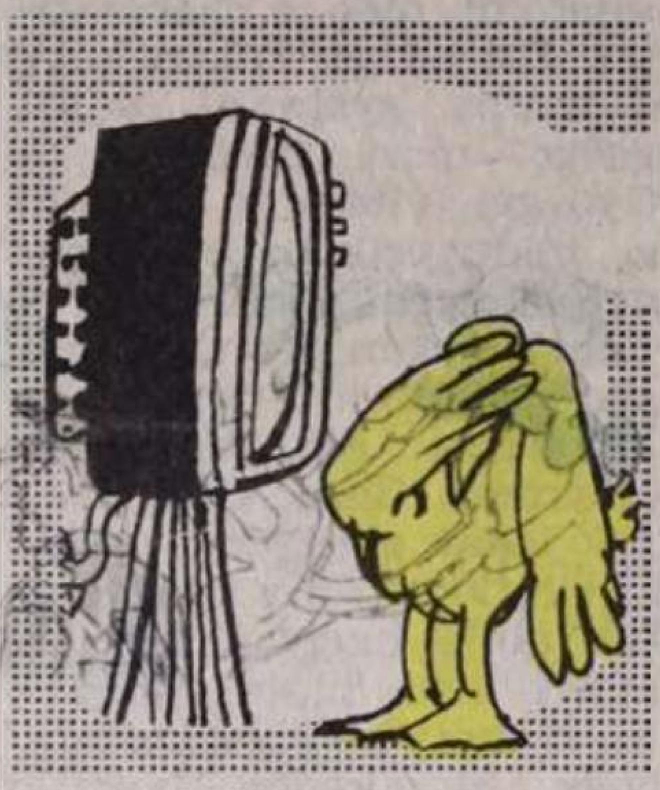
efespé

(MTI fotó: Kabáczy Szilárd)

(FÉLIG)KÉSZ CIRKUSZ

— AVAGY ÜZENET A MANÉZSBÓL

Valószínűleg már csak az egészen középkorúak emlékeznek Aidára, az ötvenes évek cirkuszi elefántjára. A bölcs állat igen elmés produkcióval szórakoztatta a nagyérdeműt: beszappanozott egy bohócot, ormányával megragadott egy óriási pemzlit és megborotválta „áldozatát". Aida egy idő után „politikai töltést" kapott: megjelent a cirkuszban egy elvtárs és azt javasolta, hogy az osztályöntudat jegyében egy főjegyzőt borotváljon az elefánt.

A siker leírhatatlan volt, ám hamarosan ismét megjelent az elvtárs — az ötvenes éveket írtuk, úgyhogy lehet, ez már egy másik elvtárs volt — és az ő tanácsára Aida kulákot kezdett borotválni. Miután ez is unalmassá vált, nagytestű hősünk a szociáldemokratákat, majd a Tito-ügynököket vette célba. Nehéz megmondani, hova fajult volna ez a lázas szolgáltatói tevékenység, ha Aida egy napon jobbítére nem szenderül!

Szerencsére, Nagy Népi Manézsunk, a televízió nem akar mindenáron politizálni. Ez derült ki a *Kész cirkusz — avagy színészek, tévések a porondon* című műsorból, s csak helyeselni lehet, hogy tévénk a könnyed, felhőtlen szórakozást előbbre tartja a verejtékes közéletieskedésnél. Külön öröm volt, hogy neves tévéseinktől, színészeinktől ezúttal valami mást kaptunk, mint amit már megszoktunk. Néhányuknak talán valóban cirkuszban lenne a helye, ami persze egyáltalán nem jelenti azt, hogy minden artista, állatidomár, vagy éppen bohóc beválna televíziós személyiségnek.

Antal Imre ezúttal nem mondott Glázer Bozsó verset, ám így is sikerült maradandót alkotnia; csupán akkor szomorodtunk el, amikor a mágikus fülkéből Kudlik Júlia helyett Rózsa György illúzionista bújt elő. Egy illúzióval kevesebb, sóhajtott a néző, ám később, szerencsére Kudlik is előkerült.

Hogy a mai slágereket kedvelő korosztály is kapjon valamit, a Dolly Roll is fellépett — a Csintalan Palacsinta című örökzöld dallamára ugráltak egy gumiasztalon. A csapategység és a boldogság felhőtlennek látszott, Zsoldos Dedi és Flipper Öcsi mosolya csöppet sem különbözött a többiekétől — igaz, ekkor még csak ők tudták, hogy a televíziós adás időpontjára a popszakma már egy újabb ugrásukról beszél. Nevezetesen arról, hogy nemcsak a palacsinta csintalan, de ők is azok, hiszen úgy hagyták faképnél társaikat, hogy azoknak még arra sem volt idejük, hogy koppanjanak a gumiszőnyegen.

Volt még majom- és lóidomítás, egyensúlyozás, bohócok, motor a drótón és elefánt — szóval tévénk apait-anyait beleadott, hogy megmutassa: mire lennének képesek népünk nagyjai, ha nem kellene tehetségüket unos-untalan tévéműsorra váltani? (E szerkesztői koncepcióban feltehetőleg mélyebb üzenet is rejlik: előbbre tartanánk már közös gondjaink megoldásában, ha mindegyikünk valami mást csinálna, mint eddig.)

S miközben az egyes csatornán Aida egy kései kollégáját irigyelhettük — két szép színésznő, Balogh Erika és Nyertes Zsuzsa szőrén ülte meg az elefántot — a kettes programon a valódi Aidát láthatták-hallhatták az opera barátai: a világ egyik legjobb tenorja, Placido Domingo énekelte az opera egyik főszerepét. Bizonyára azért került a kettesre, mert bár ő is súlyos egyéniség, a műsorszerkesztők szerint könnyebbnek találtatott az elefántnál.

Cirkusszal egyébként — igaz, a maga szerény, hivalkodástól és öndicsérettől mentes módján — A Hét is szolgált. Szegények vagyunk, de rosszul élünk — akár ez is lehetett volna a címe annak a riportnak, melyben a szegénységről és gazdagságról kérdezték meg az embereket. „Civil" és szociológus természetesen eltérően ítélte meg a kérdést, ám igazi világszám itt is akadt: Nagy Népi Manézsunkban, a televízióban, először hallhattuk a kifejezést: modern szegénység.

Ha engem kérdez a riporter, elmondhattam volna, hogy szerintem manapság a televízió nevezhető gazdagnak, mert van pénze Nyolc évszakra, Kész cirkuszra és más fényűzésekre. Modern szegénynek pedig Aidát, az egykori sztárelefántot tartanám, ha élne: bizony nagy gondban lenne a megboldogult, hogy kit borotváljon ebben a mai cirkuszban?

Föld S. Péter

Új fogalmat tanultunk a tévétől: modern szegénység

MODERN EMBERT MÉG AZ ÁG IS HÚZZA...

Helyreállt a palesztin mozgalom egysége

MÁR AGGÓDTUNK!

WEIMARBAN

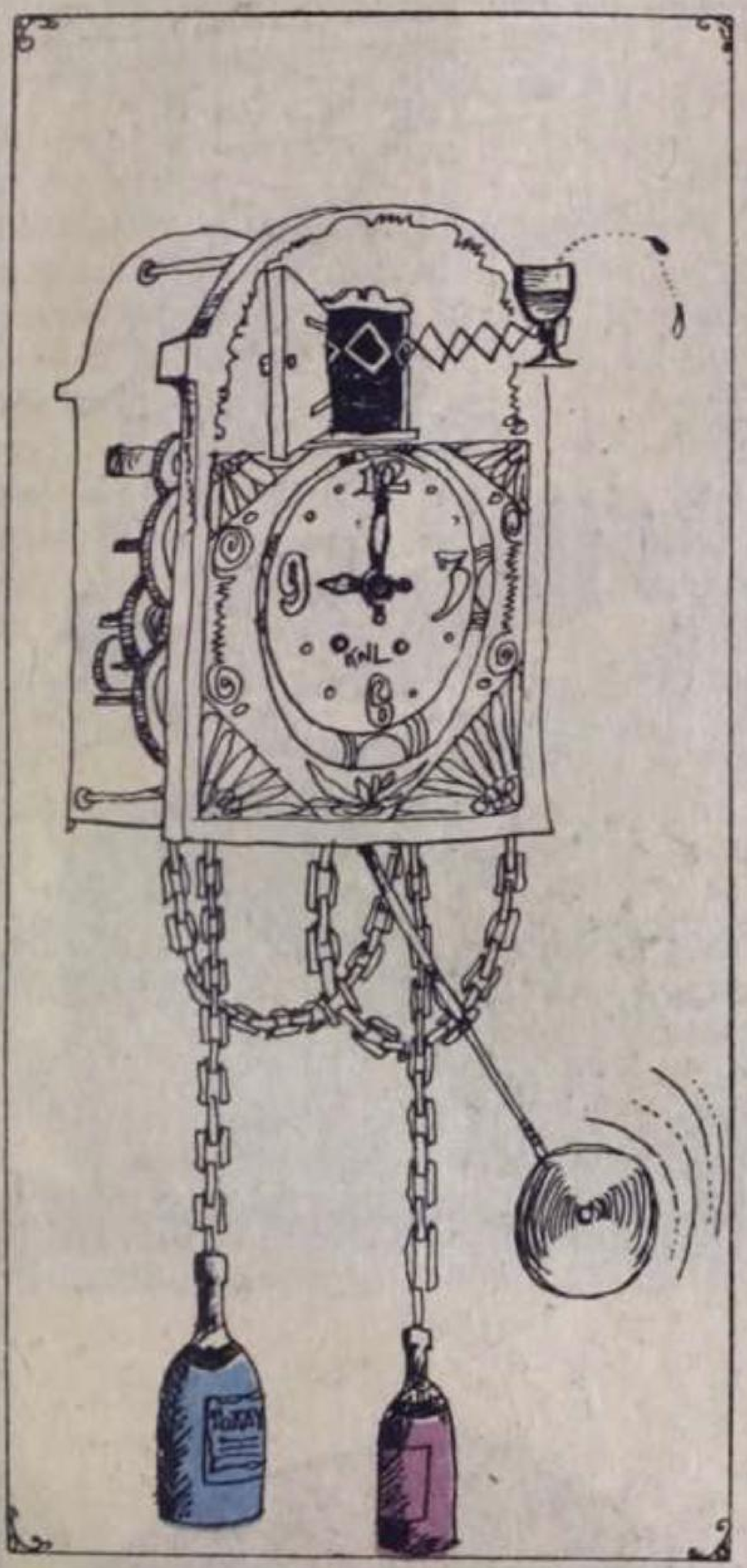
– „Faust"-ról írtam egy könyvet, kapható az újságárusoknál!

KATONAI PUCCS UTÁN

– Most hatalmon vagytok, vagy házi őrizetben, Rodrigo?

ÓRA INDUL

ÉDES ÉLET

Nálunk, otthon most javában dúl az édes élet. Az újhagymát is kristálycukorral sózzuk meg, a teában kávéban pedig simán megáll a kanál, olyan tömény a cukor miatt.

Amint az áremelés híre hetekkel ezelőtt elkezdett kiszivárogni, úgy kezdtem jómagam is kiszivárogtatni a boltokból a kristálycukrot. (Ha jól láttam, rajtam kívül még legalább ketten-hárman voltak országos szinten azok, akik ilyen módon fektették be pénzük jelentős részét.)

A cukor után (mellé) vittem haza néhány mázsa lisztet, és pár tucat táska mosószert.

Azoknak a kettő-hármaknak adnék néhány jó tanácsot, hogy miként hasznosíthatják, apaszthatják kissé túlméretezett készleteiket, akik a fenti porokkal velem együtt hosszú hónapokra biztosították maguknak otthon a fehér heteket.

Kristálycukorral vastagon felszórva az előszobát, kiváló ródlipályát alakíthatunk ki. Telet idéző hangulatot áraszthat a lakás akkor is, ha vízben oldott kristálycukorral kenjük be a bútorokat, képeket, karnist, kilincseket. Megszáradván a lé, télikertünk szépségének csak teremtő fantáziánk és kézügyességünk szabhat felső határt.

Hasonlóan életszerű megoldás, ha a ház asszonya minden más munkát félretéve nekilát pogácsát és édes süteményeket gyártani. Vigyázni kell, hogy a pogácsa ne legyen túl édes, a linzer vagy piskóta pedig túl mosóporos.

Ha van a háznál kisgyerek, készíthetünk neki a lakásban homokozót, homok helyett liszttel feltöltve. (Esetleg cukorral és mosóporral keverve.)

Kisebb teret tölt ki a kristálycukor, ha égetett formában tároljuk. (Bár megvan a veszélye is a dolognak, én például a nagyszobában felállított kétszer-kétszer-kétméteres égetettcukor tömbhöz úgy hozzáragadtam, hogy csak bajuszomat szakállamat és fél szemöldökömet otthagyva menekültem meg.)

Az égetés mellett meg lehet próbálkozni az olajban sült és a rántott kristálycukorral. Továbbá étkezés előtt, után és helyett egy-két evőkanállal, amúgy természetes állapotában.

Ami a liszt eltüntetését illeti, bíztató kísérleteket folytattam a csirizes arcpakolással, tüsszentőporként való hasznosításával, a molyokat viszont sajnos nem sikerült megtévesztenem, amikor naftalin helyett lisztbe tettem el a téli ruhákat.

A hatalmas, teli mosóporos dobozok részint a komódot váltották fel a tévé alatt, részint a tévét a komódon. (A többitől szerencsés módon szabadultam meg: leszakadt alattuk az erkély.)

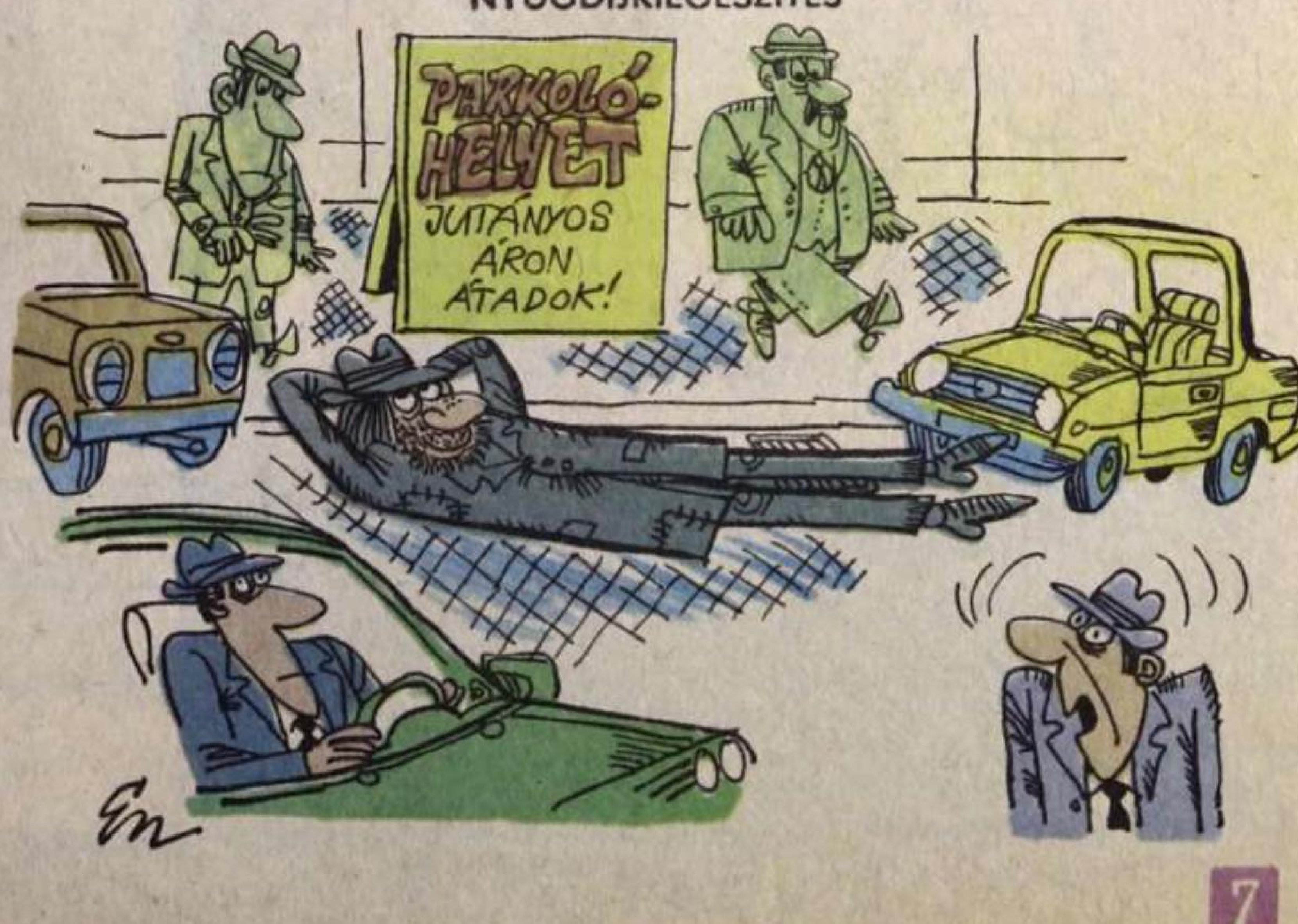
És végül: visszatérve a homokpótló hasznosításra, az ökölvívó-edzőtermek nélkülözhetetlen kelléke, a homokzsák mintájára mi is csinálhatunk lisztes-, cukros- és mosóporos zsákokat. Ezeket azután lehet püfölni. Okot mindenki talál rá.

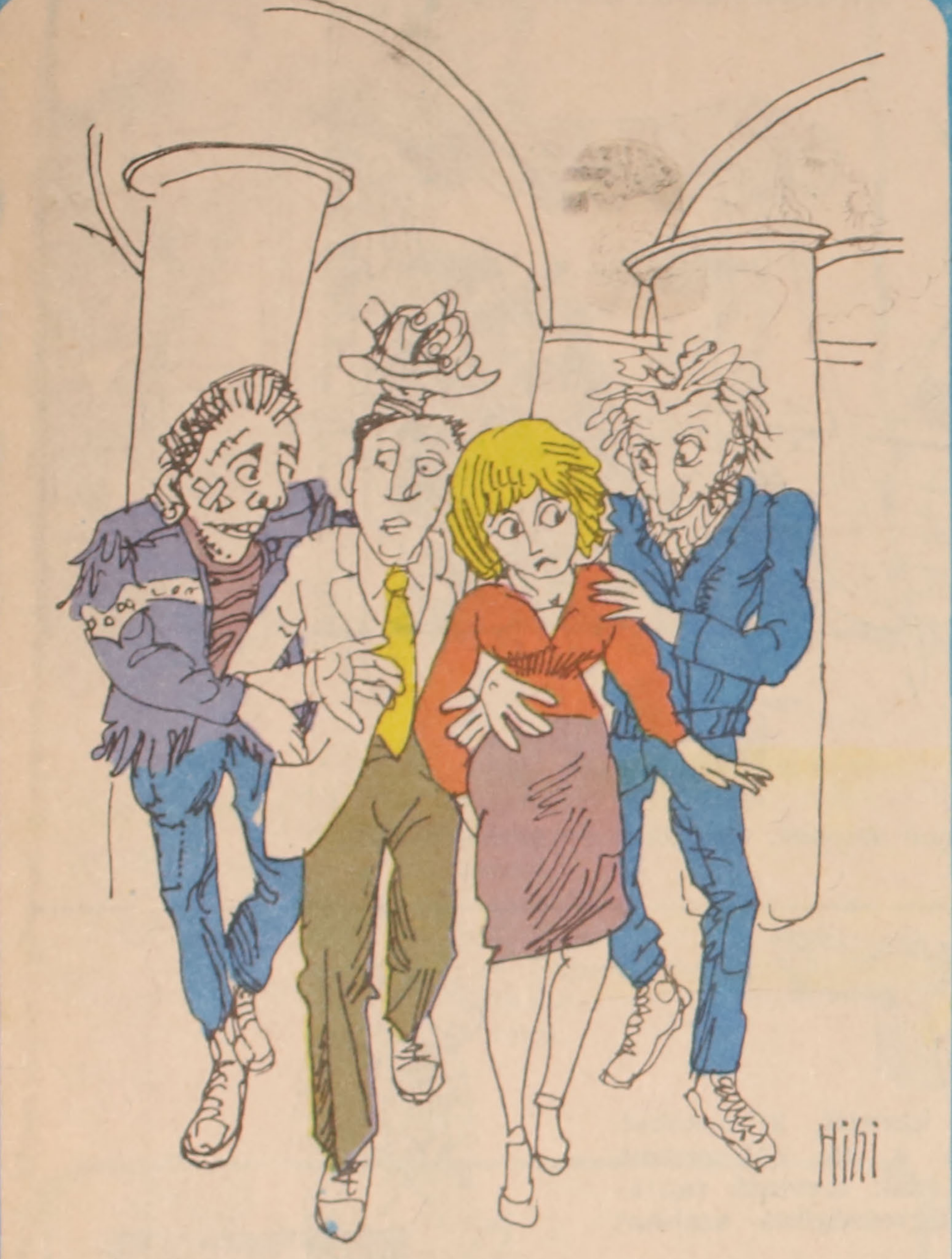
Szabados Gábor

– Bocsánat, nincs kölcsön egy teherszállító űrhajója elsejéig?

NYUGDIJKIEGÉSZITÉS

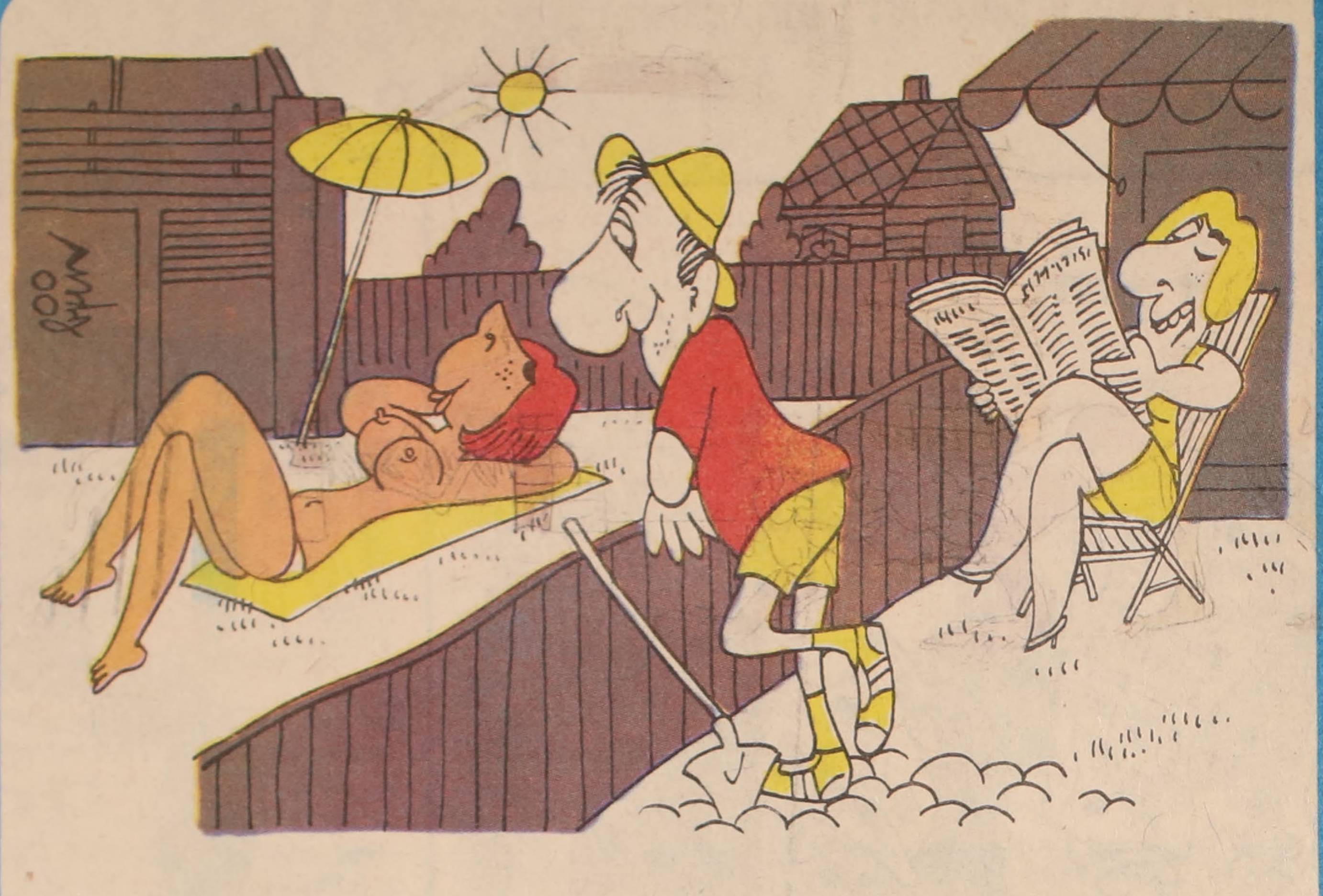

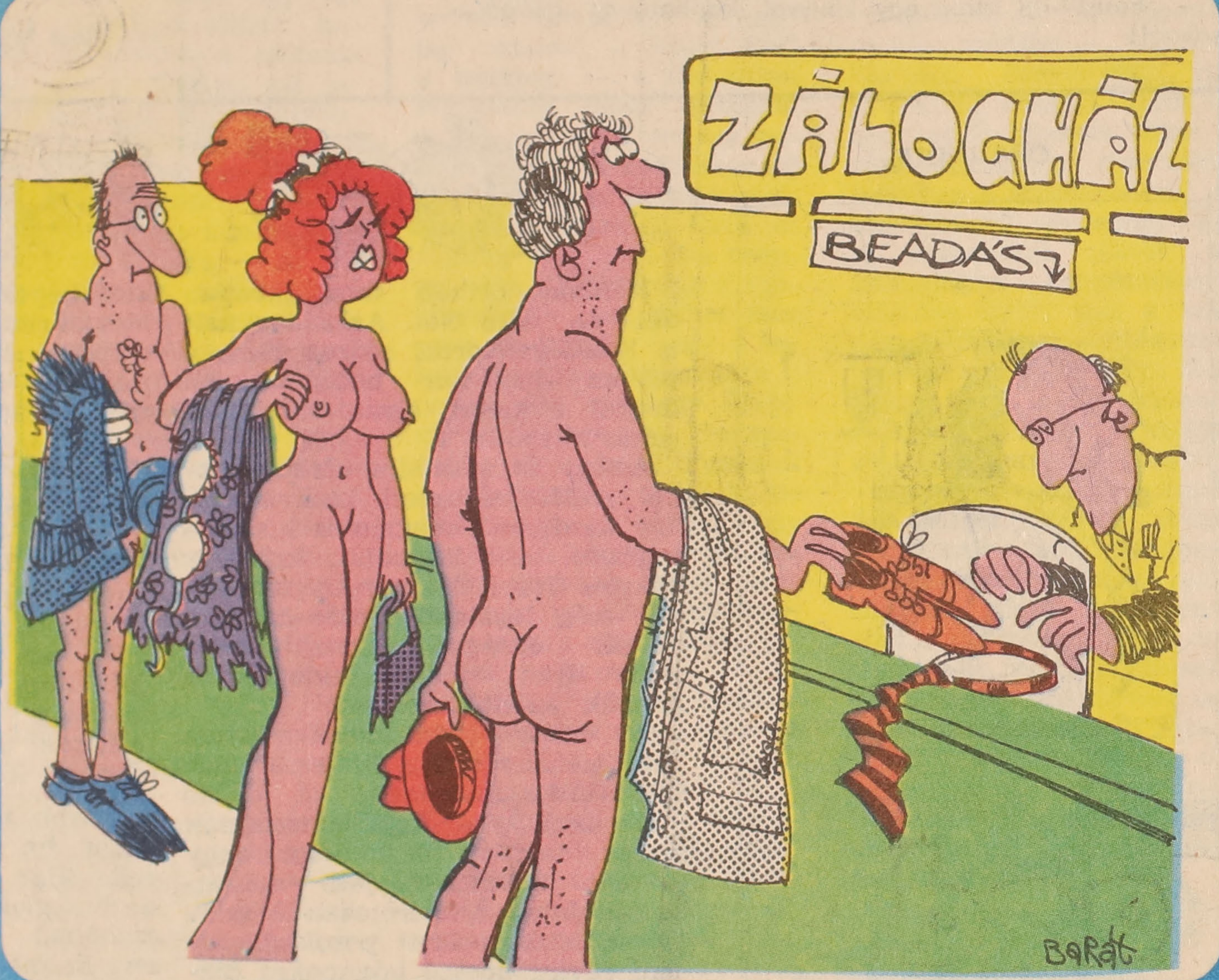
– Ejnye, Pisti, meg sem ismered a régi osztálytársadat?

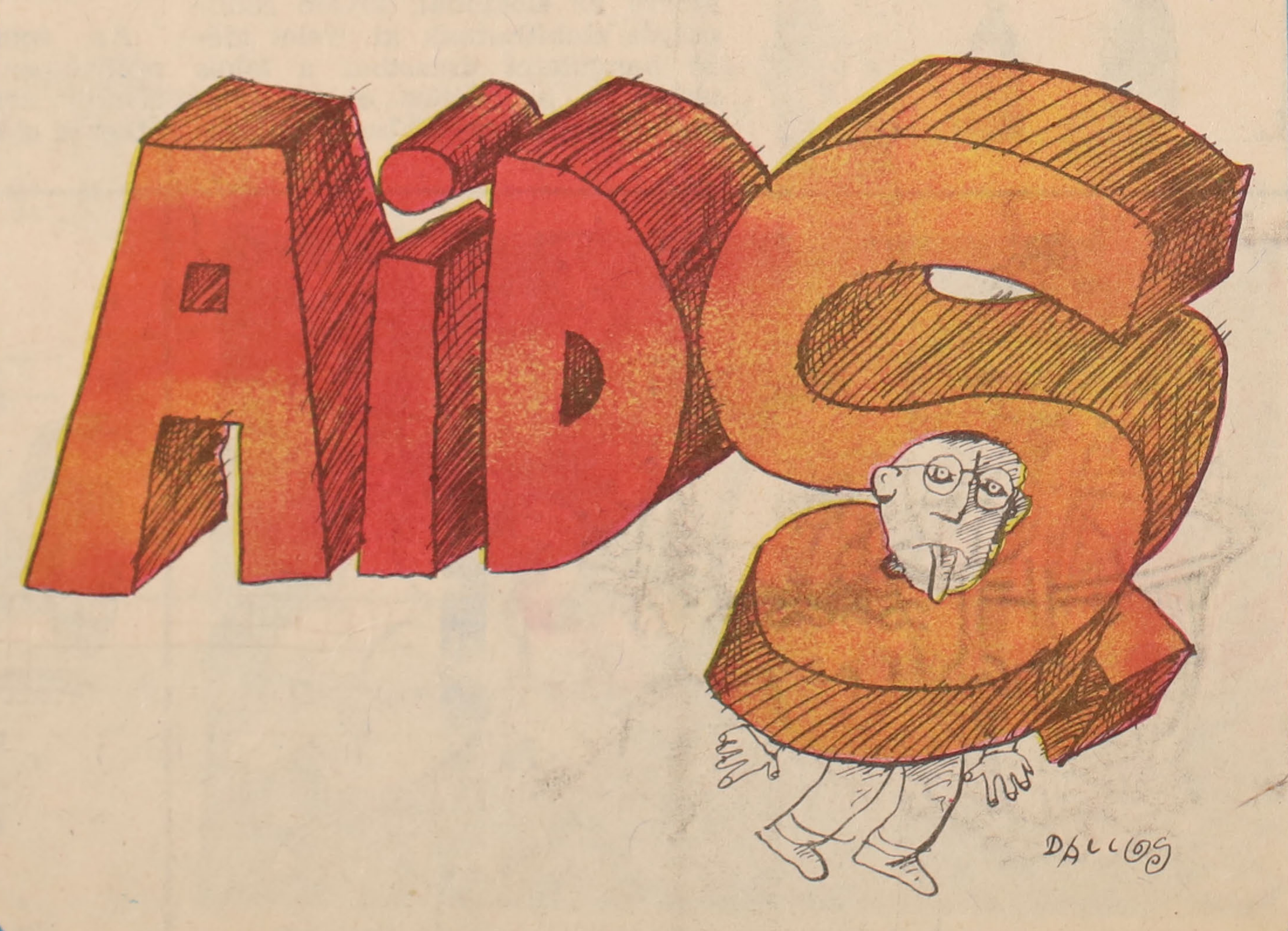
– De mi lesz akkor, ha a Nyugat csődöt mond?

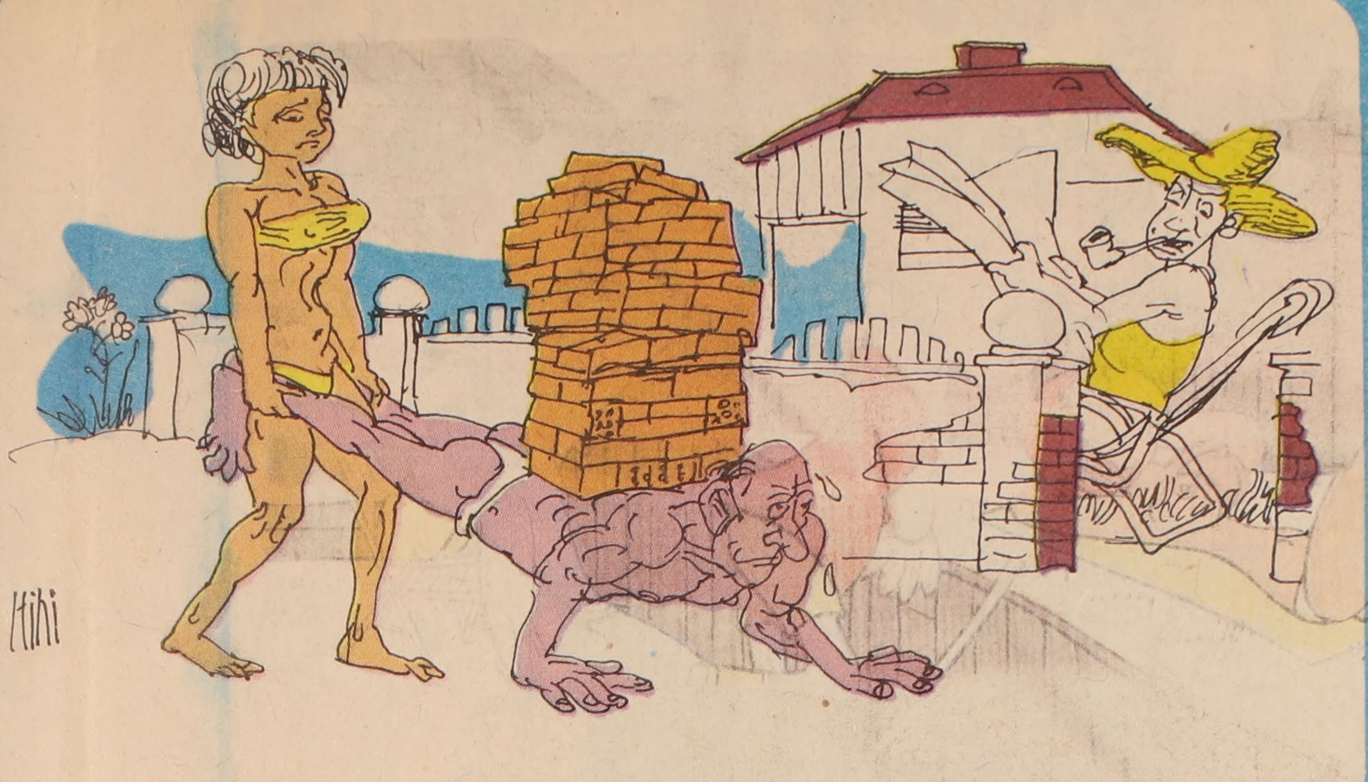

– Nézd csak, apukám, megint találtam itt egy érdekes cikket az AIDS-ről . . .

HUROK

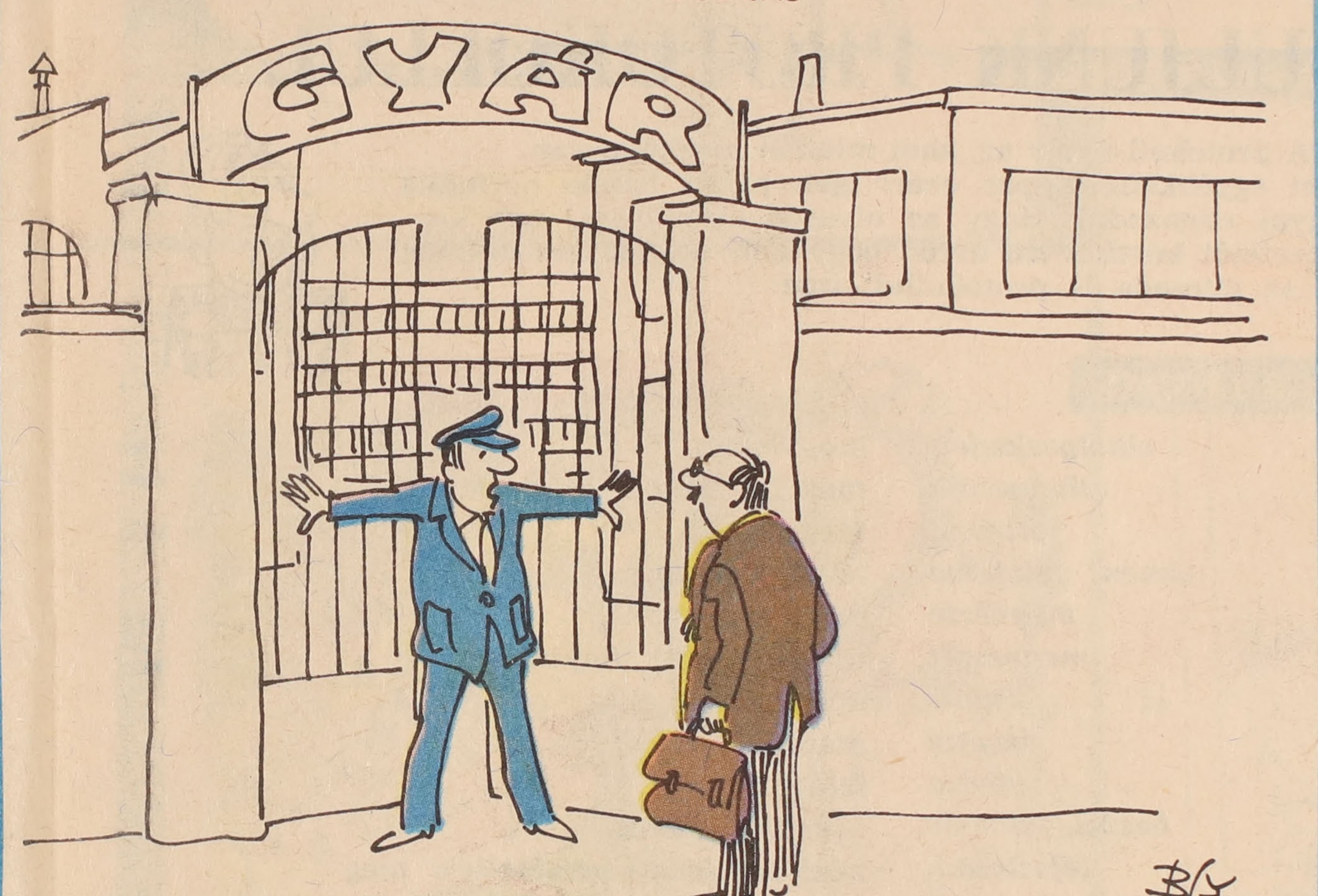

– Építkezünk, építkezünk?

ÉDES ÉLET

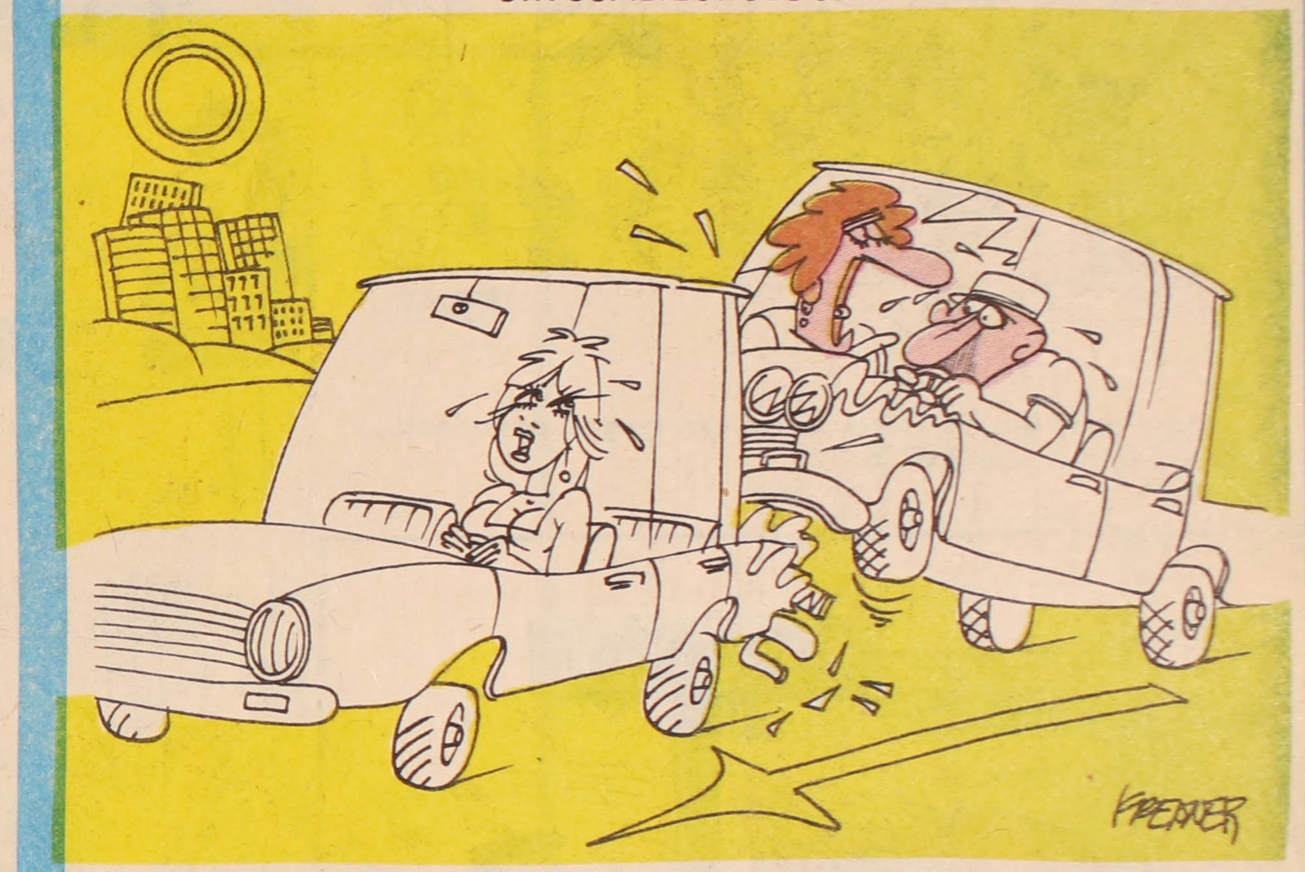

BEJÁRÓ NYUGDÍJAS

– Csak társadalmi munkában jöhet dolgozni, Béla bácsi, megkezdődött a leépítés . . .

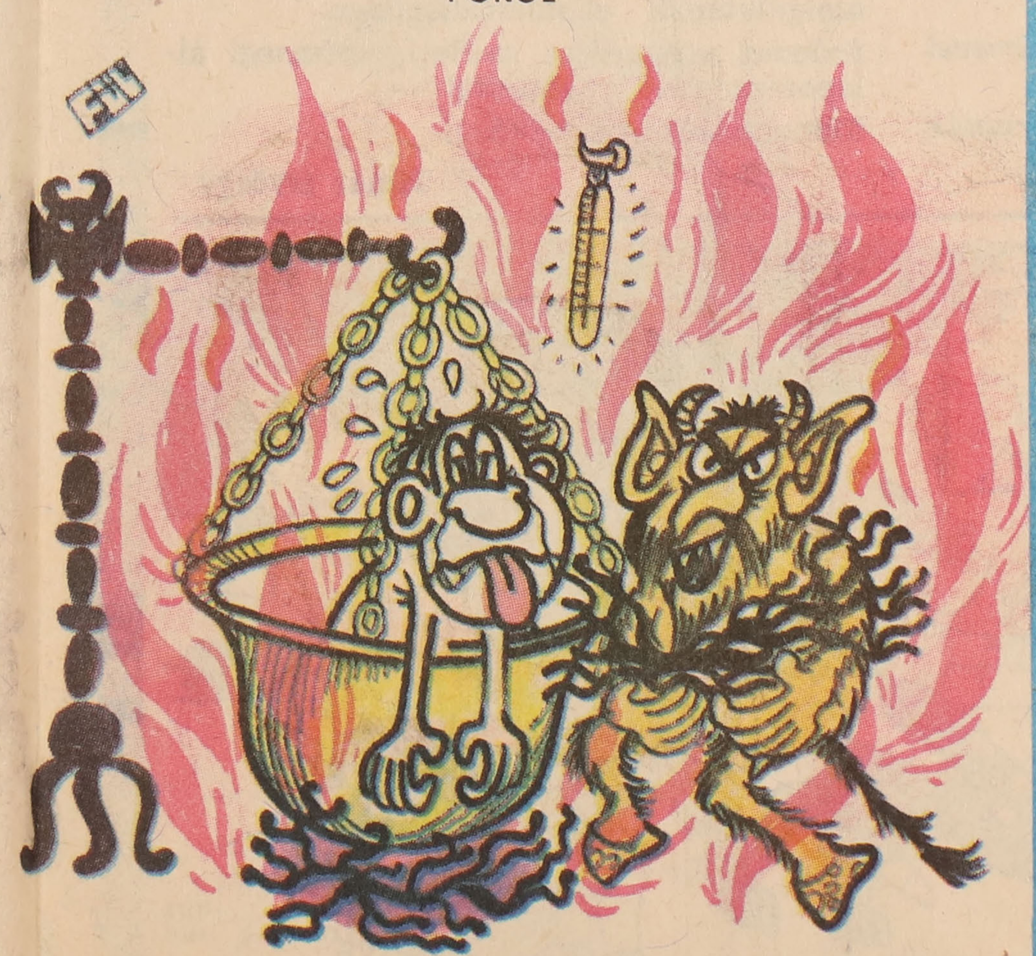
ORVOSMETEOROLÓGIA

– Pedig mondta a doki, hogy ilyen nagy melegben ne is gondolj a szexre!

Kezd melegünk lenni...

POKOL

– Nyugi, az átlaghőmérséklet 50 fok, viszont nincs áremelés.

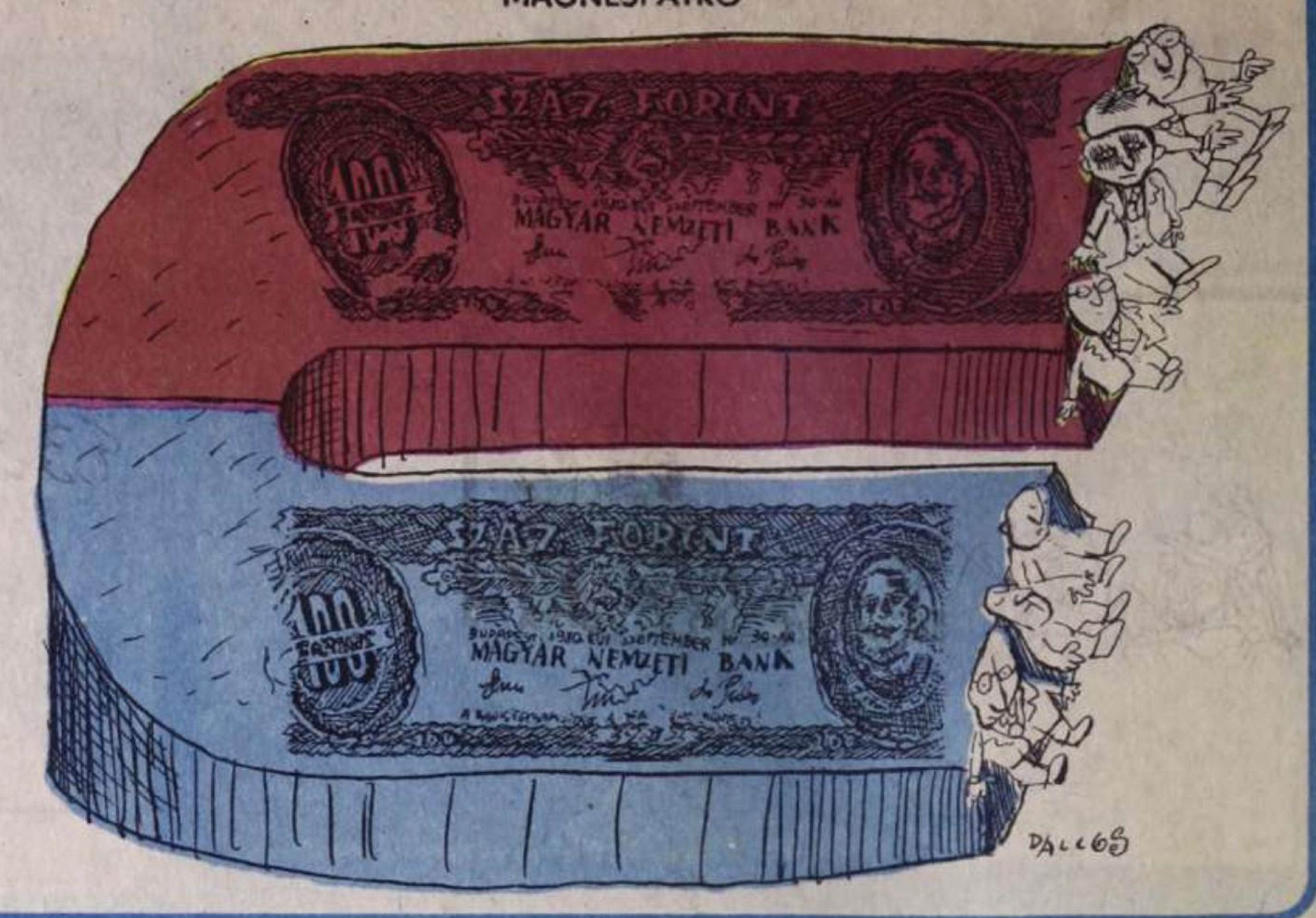
– Dehogy van melegem, csak húsz dekával hosszabbra sikerült a karaj.

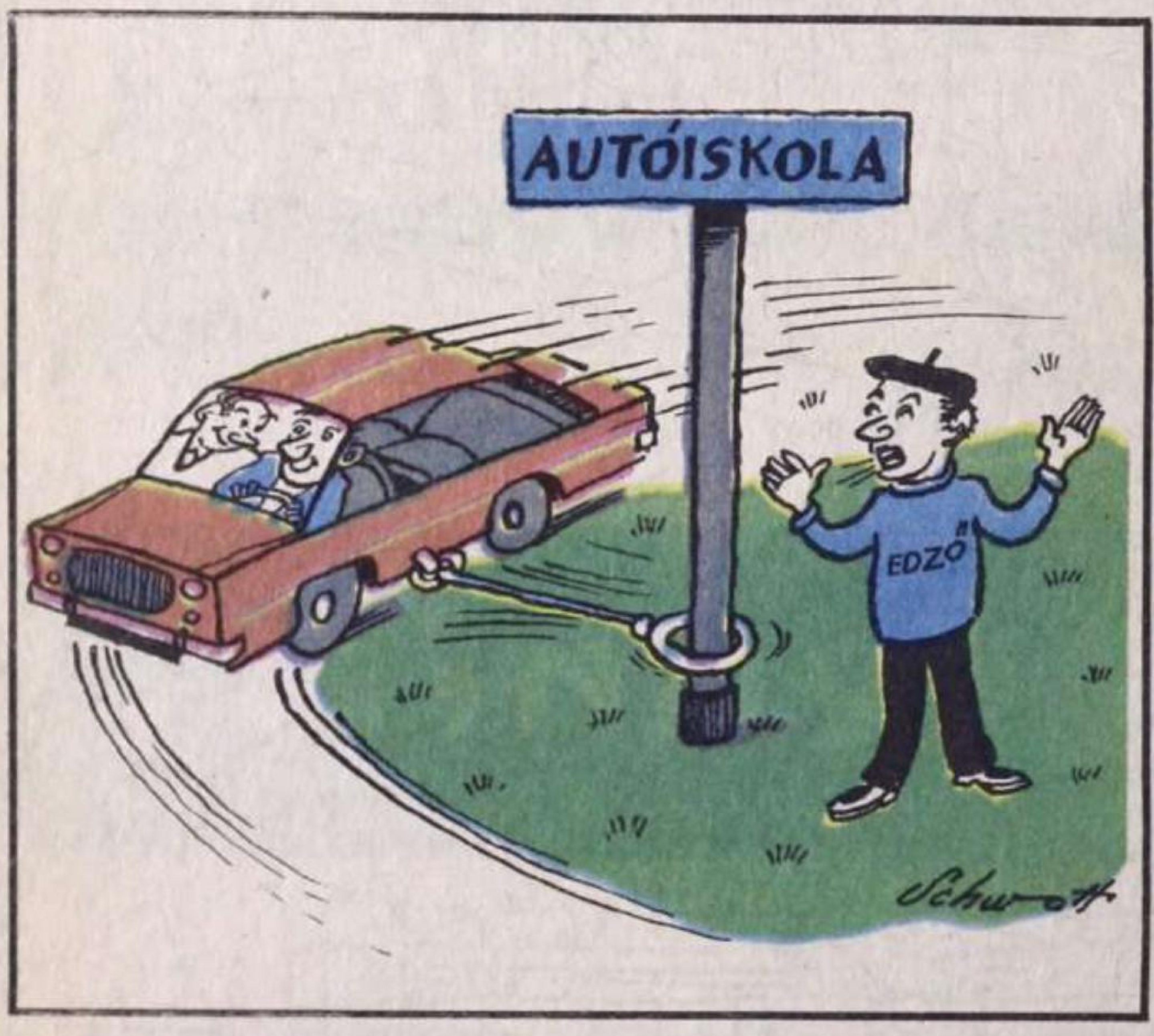
ÚJRA AZ ÓHAZÁBAN

– Azért nem hittem volna, hogy így meggazdagodnak, mindenki veterán autóval jár...

MÁGNESPATKÓ

TANULJUNK PROTOKOLLUL

A protokoll-nyelv az, ahol minden másképp van, mint egyébként. Éppen ezért igen nehéz benne normális aggyal eligazodni. Hogy az olvasót kisegítsem, egy kis ismertetőt készítettem arról, hogy ami normálisan ez meg ez, az micsoda is protokollul. Íme:

NORMÁLISAN	PROTOKOLLUL
elhelyezkedett	kinevezték
áthelyezték	más fontos beosztása miatt
ott volt	megjelent
elment valahová	látogatást tett
megnézte	megtekintette
megbeszél	tárgyalásokat folytat
aláír	kézjegyével ellát
átvette	átadta
átadta	felavatta
beszél, felolvas	beszédet mond
lejattoltak	kézfogásukkal pecsételték meg
nyaralni ment	megkezdte rendes évi szabadságát
a szomszéddal	a magas vendég kíséretében
azt mondta, hogy egy túrót	megígérte, hogy a javaslatot kormányával együtt behatóan tanulmányozni fogja
nem enged a 48-ból	ragaszkodik a közel félszázhoz
meghívta	fogadáson látta vendégül
ebédelt valakivel	ebédet adott a tiszteletére
még ebéd alatt is dolgoznia kellett	munkaebéden látta vendégül
azt mondta	kijelentette, hangsúlyozta, rámutatott, kiemelte (ellenséges: azt állította)
hatvanadik születésnapja alkalmából	a dolgozó nép több évtizedes áldozatos szolgálatának elismeréseképpen
fegyelmivel	érdemei elismerése mellett, egészségi állapotára való tekintettel
kirúgták	fölmentették tisztségéből

Timár György

– Kár, hogy nem tudunk olvasni, most fogalmunk sincs, hogy békét ajánlanak, vagy az ostrom folytatását.

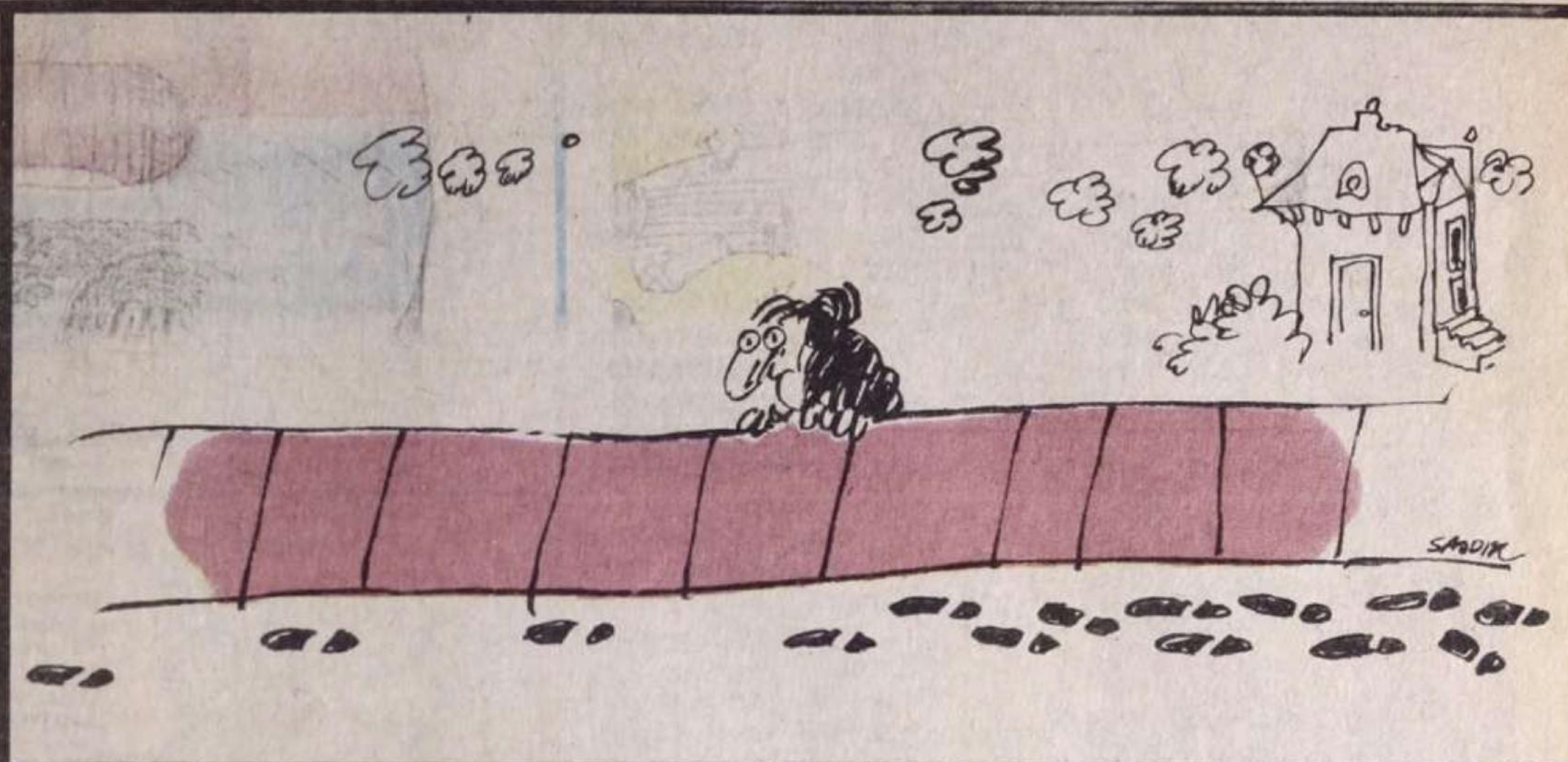

– Mostanában folyton bunda után szimatolnak...

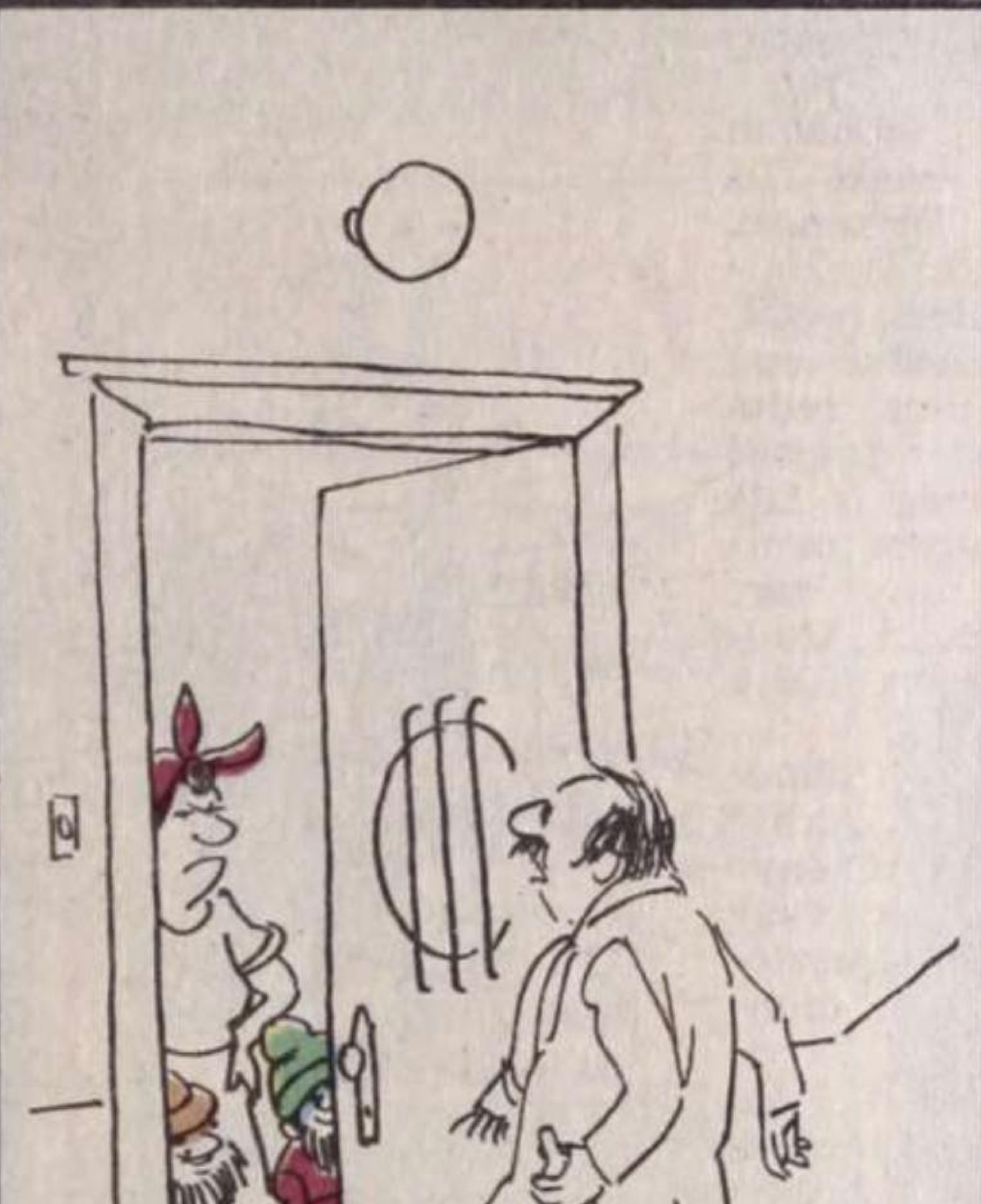
BÁNYARÉM

HEGEDŰS, SAJDIK, FÜLÖP, BRENNER, VÁRNAI, DALLOS, LEHOCZKI

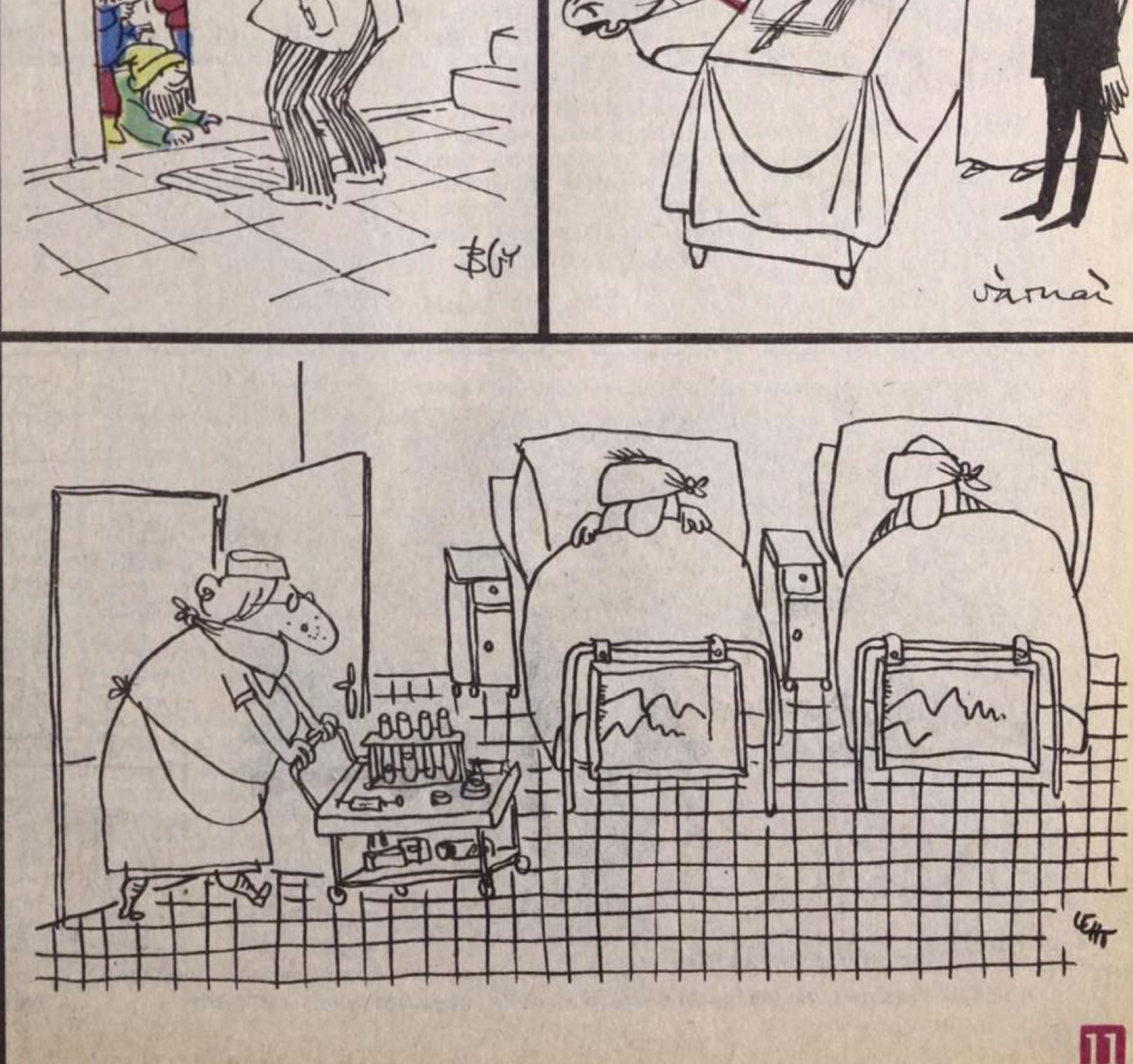

FÚJHATOD, FŐNÖK!

— Berzencei Samu vár bebocsátásra — mondta a filigrán titkárnő Verbéna Árpádnak, a Központi Méregdrága Kivitelező nagyhatalmú vezérigazgatójának.

— Jöjjön az a jóember — sóhajtott a vezér és kipipálta az előjegyzési naptárában.

— Szervusz, Árpikám — rikkantott a pocakos vendég és ledobta magát a tárgyalóasztalra. Verbéna, a vezér kutatón nézett Berzencei Samu képébe, aztán elnyerítette magát.

— Szia, Samukám, ezer éve nem láttalak. Utoljára akkor bokszoltam bele a pocakodba, amikor ifjú kiszesként zászlót bontottunk 57-ben.

— Most másért jöttem — fészkelődött Samu a tárgyalóasztalon.

— Egyetemi felvételi, kocsikiutalás, krómozott mosogató, ösztöndíj, egészségügyi papír, mindenben rendelkezésedre állok. Apropó, iszol valamit?

— Erről van szó — csapott le a vezérre Berzencei Samu. — Újabban az Országos Munkavédelmi és Munkaügyi Főfelügyelőségen dolgozom.

— Gratulálok — mosolyodott el a vezér —, de azt kérdeztem, iszol-e valamit?

— Emiatt jöttem hozzád — és egy üvegcsövecskét húzott elő a farzsebéből. — Fújd meg! — mondta szigorúan Berzencei.

— Mi ez az ízetlen tréfa? Rólam köztudomású, hogy absztinens vagyok, a helyi Antialkoholista Klub tiszteletbeli elnöke.

— Fújj bele, Árpikám, s már itt sem vagyok.

— A minisztert már megfújattátok? Miért nem ott kezditek?

— Megyünk oda is, csak nyugodj meg. Február óta a Főfelügyelőség jogot kapott minden főnök szondáztatására. Fújj bele, egykomám!

— Nem fújok!

— Akkor kénytelen leszek ittasnak nyilvánítani téged. Aki megtagadja a fújást, alkoholos befolyásultságúnak minősül — oktatott a felügyelő.

— Ha meg belefújok, ugyanott vagyok — motyogott magában a vezér.

— Mit mondasz? — kérdezte Samu.

— Csak magamban elmélkedek. De nem fújok! Mondottam volt, hogy ez a vezetői tekintély lejáratása.

— Nincs a szobában rajtunk kívül senki — nyugtatta meg Berzencei.

— Ez nem kifogás. Hallottál te már olyan esetet, hogy valami történt egy dirivel, s azt nem tudta meg az egész dolgozó kollektíva. Itt még a falnak is füle, akarom mondani szeme és orra van. Megérzi a piaszagot. Utoljára mondom, nem fújok bele!

— Így is jó! — mondta a felügyelő. — Akkor felveszem a jegyzőkönyvet, mert ittasnak vagy tekintendő. S felfüggesztelek a mai napra a munkából.

— Micsoda mázli! Ma úgyis kellemetlen tárgyalásom lett volna a hitelező bankokkal. Sajnos, nem mehetek — vigyorgott a vezér, majd kiszólt a filigrán titkárnőnek.

— Mucika, hozzon be két kupicát a jobbikból. S ne engedjen be senkit. Felvesszük a jegyzőkönyvet az én Samu barátommal. Egészségedre! Nekem már úgyis mindegy.

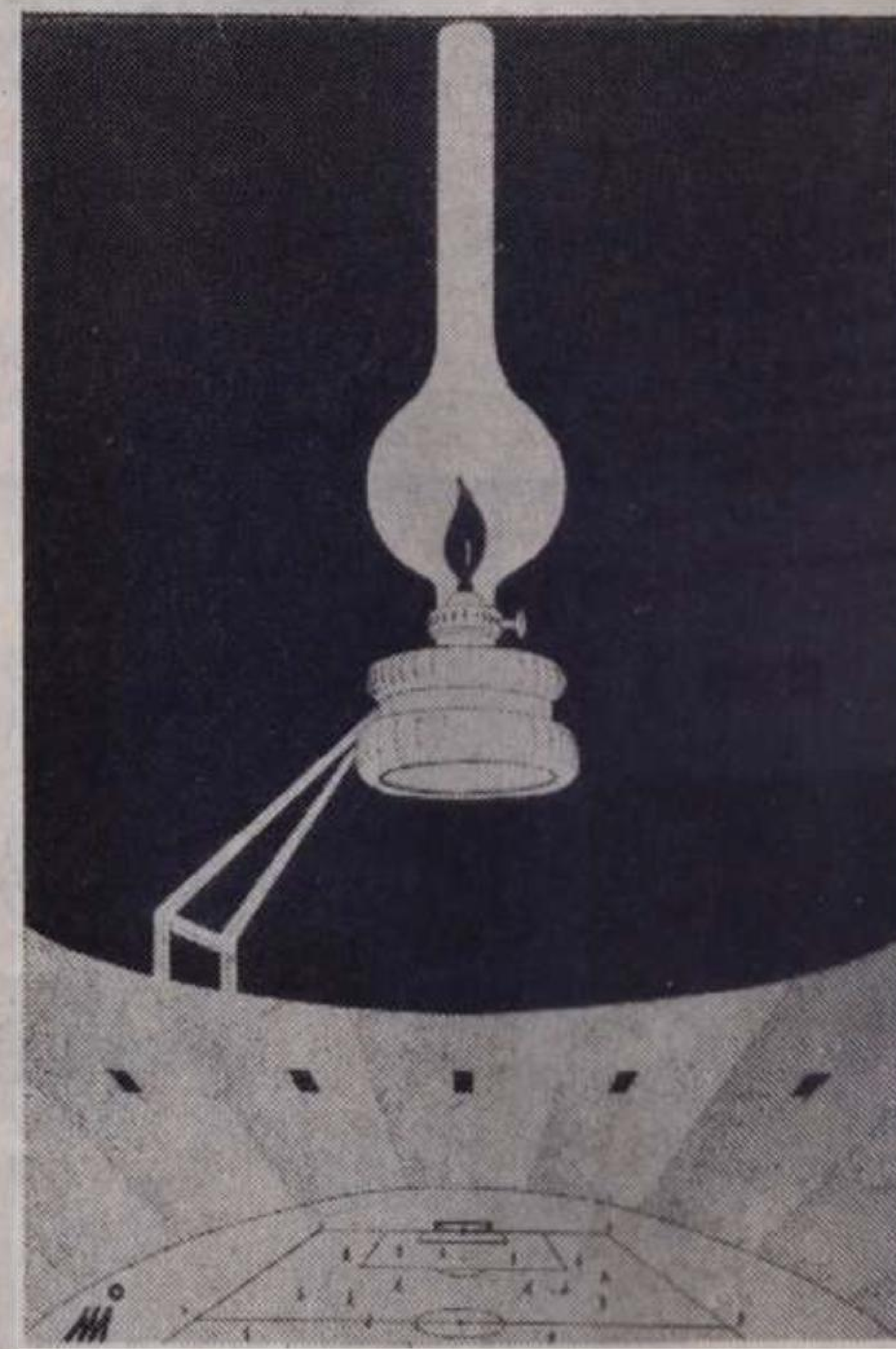
Majláth László

– Bemosakodjak, mint a múltkor, vagy most van altatóorvos?

– Ha elhelyezkedtünk volna, akkor most nekünk is járna elhelyezkedési segély...

A Testnevelési Főiskola és az ÁISH nagy sikerű sportkarikatúra pályázatot rendezett. Az élsportolókból alakult zsűri több díjat is kiosztott. Most az egyik első díjas, Mező István munkáját mutatjuk be.

A feleségem kínai diétát tart. Csak csirkelevest eszik!
— Metélt tésztával?
— Nem, evőpálcikával!

– Sajnos a főnökség a bérben is a nulla megoldás híve.

TURISTASZEZON

– Nem biztos, hogy külföldi, lehet, hogy népi ellenőr...

BOLHAPIAC

KERESNEK: 2 db redőnyös kottatartó szekrényt; — Kiszely István: A Föld népei című sorozat 1. (Európa népei) c. kötetét; — Háttámlás, állítható magasságú tanulószéket; — Hordozható rádiómagnót; — Görkorcsolyát 37-es lábra. Csehszlovák kártyanaptár-gyűjtő magyar cseretársat.

KÍNÁLNAK: ZK Spectrum számítógépet egy db műsoros kazettával; — Páncéltőkés, bécsi zongorát; — Fazekaskorongot; — 200 db bátaszéki, barna mázas cserepet; — ETZ 250 cm^3-es motorkerékpárt; — Új, NDK gyártmányú kontaktgrillt; — Használt, működőképes Hajdú mosógépet; — Nagykocsis, használt, működőképes Optima írógépet; — Egyszemélyes kamaszheverőt; — Egyajtós, sötét színű üveges vitrint; — Uranus típ. fekete-fehér, működőképes tévét; — Használt tanulóasztalt; — Rácsos gyermekágyat; — Összecsukható járókát; — Mély babakocsit; — Háttámlás gyermekszánkót; — Angol gyártmányú biztonsági gyermekülést; — Hintalovat (beülős); — 120 cm-es műanyag sílécet; — Műanyag görkorcsolyát 30-as méretig; — A HGV 1983—1986 közötti számait; — 13 db Bölcs Bagoly könyvet; — Csővázas garnitúrát (kétszemélyes kihúzható heverő, 2 db fotel, 2 db szék).

CSERÉLNEK: Fazekaskorongot faipari gépekre vagy asztalosszerszámokra; — Páncéltőkés bécsi zongorát kamaszbútorra, könyvszekrényre; — Kézi kötésű pulóvereket jó állapotban levő versenybiciklire; — Egyéves, fekete német-juhász kan kutyát és egy rókára emlékeztető, 1 éves szobakutyát (szuka) sztereó rádiós magnóra, nagyképernyős tévére vagy Junosztynál kisebb tévére; — Vadonatúj, natur színű Provance szekretert jó állapotban levő, natur színű, Bavaria tálalóra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon a 4-es melléken lehet érdeklődni.

TÉKA-VÁLASZ

Ez évi 15. számunkban „Téka-stílus" címmel megjelent levélre az alábbi választ kaptuk.

Az Ön által megnevezett napokon az üzlet az áruátvételt követő technikai okok miatt sajnálatos módon elhúzódó rendrakás miatt nyitott később. A vásárlókat tájékoztató táblán is ez szerepelt. A tűzvédelmi oktatásról kapott téves információ forrását sajnos nem tudtam megállapítani, ezért szíves elnézését kérem.

Az üzlet mintaterem és a kiválasztott termékeket raktárról szállítjuk vevőinknek. Erről a vásárlókat több tábla is tájékoztatja. A kiállított mintadarabokat a modell kifutását követően értékesítjük. A nevezett szekrény nem tartozik az utóbbi kategóriába.

Az üzletben szintén tábla tájékoztatja a vásárlókat, hogy a bútorok szétszerelt állapotban kerülnek szállításra, és az összeszerelésről a vevőnek kell gondoskodnia. Ez utóbbival kapcsolatban felmerülő problémák megoldása érdekében reklámoz a Téka olyan GMK-t, amelyet a kedves vevők szükség esetén igénybevehetnek. A bútorok szakszerű összeszerelési költségét *(ez esetben 1500 Ft szekrényenként! — a Szerk.)* a ráfordításhoz szükséges munka mennyiségének függvényében állapítják meg (GMK-ról lévén szó, természetesen a felmerülő költségek figyelembevételével is).

A vásárláskor és az összeszereléskor Önt ért kellemetlenségekért a magam és kollégáim nevében is elnézést kérek, és remélem, hogy a jövőben az üzletünkben szerzett kellemes tapasztalatairól olvashatunk.

Dr. Keller József
üzletvezető
Téka Lakberendezési Kisáruház

KIÉ A FOTÓ?

Egy olvasónk antikváriumban vásárolt Új Magyar Lexikont, amelyben egy sorozat családi fényképet talál. Ezekből közlünk itt egyet. Ha tulajdonosa felismeri, kérjük jelentkezzen szerkesztőségünkben!

TÜCSÖK és BOGÁR

Személygépkocsi javításához
AUTÓSZERELŐ
szakmunkásokat
ÉS KŐMŰVESEKET
felvesz
a H.-B. M.-i
Autószerviz
Kisvállalat.

Olcsóbb vakolni, mint fényezni!

(A Hajdú-Bihari Naplóban találta Schneider Károly, derecskei olvasónk)

A tuareg bosszúja

Színes, olasz kalandfilm

Ez aztán az édes bosszú!

(Beküldte Horváth Tibor)

Fél egészség!

(Miskolcon fotózta Pócs Imre)

Egy titkos prostituált, egy ruhátlan nő és egy hegedülő férfi – ök hárman egy képen.

Na most melyikük kicsoda?

(A MOZIHÉT címlapján lelte Hujter Mihály)

KRIMIVITA

FURFANGOS COLUMBO MINT PÉLDAKÉP

Mostanában divatos lett a fiatalok növekvő bűnözésének egyik lehetséges okát a krimikben keresni. Nem vitás, hogy vannak olyan krimik és kalandfilmek, amelyek brutális jelenetei és jogellenes történései nem mutatnak jó példát. De a fiatalok többnyire tudják, hogy amit a filmen látnak — nem igaz történet.

Vannak azonban olyan hatások, amelyek közvetlen környezetük és mindennapi életük során éri őket és azt bizonyítják, hogy nem kell a dolgokat olyan komolyan venni, amint azt az iskolában és az ifjúsági szervezetekben tanítják. Néhány példa erre: apuka a gyárból viszi haza az otthoni barkácsoláshoz való szerszámokat. Anyuka elmeséli, hogy munkaidő alatt sikerül elvégeznie a maszek gépelés nagyrészét. Nagymama átrángatja az unokáját az úttesten, holott a lámpa pirosat mutat. Az sem példamutató magatartás, ha a szülők a gyerek előtt vesekszenek azon, hogy túl sok (vagy túl kevés) jövedelmet vallottak be, és mit fog szólni az adóhivatal.

Az ilyen mindennapos megnyilvánulások sokkal inkább kihatnak a fiatalok erkölcsi fejlődésére, mint a krimik. Becsületérzésükön hajszálrepedések keletkeznek. Ebben nem a krimi a bűnös. Szerintem Derrick felügyelő vagy a furfangos Columbo sokkal jobb példaképek, mint jó néhány szülő, vagy társadalmunk más tagjai, akik körülveszik gyermekeinket.

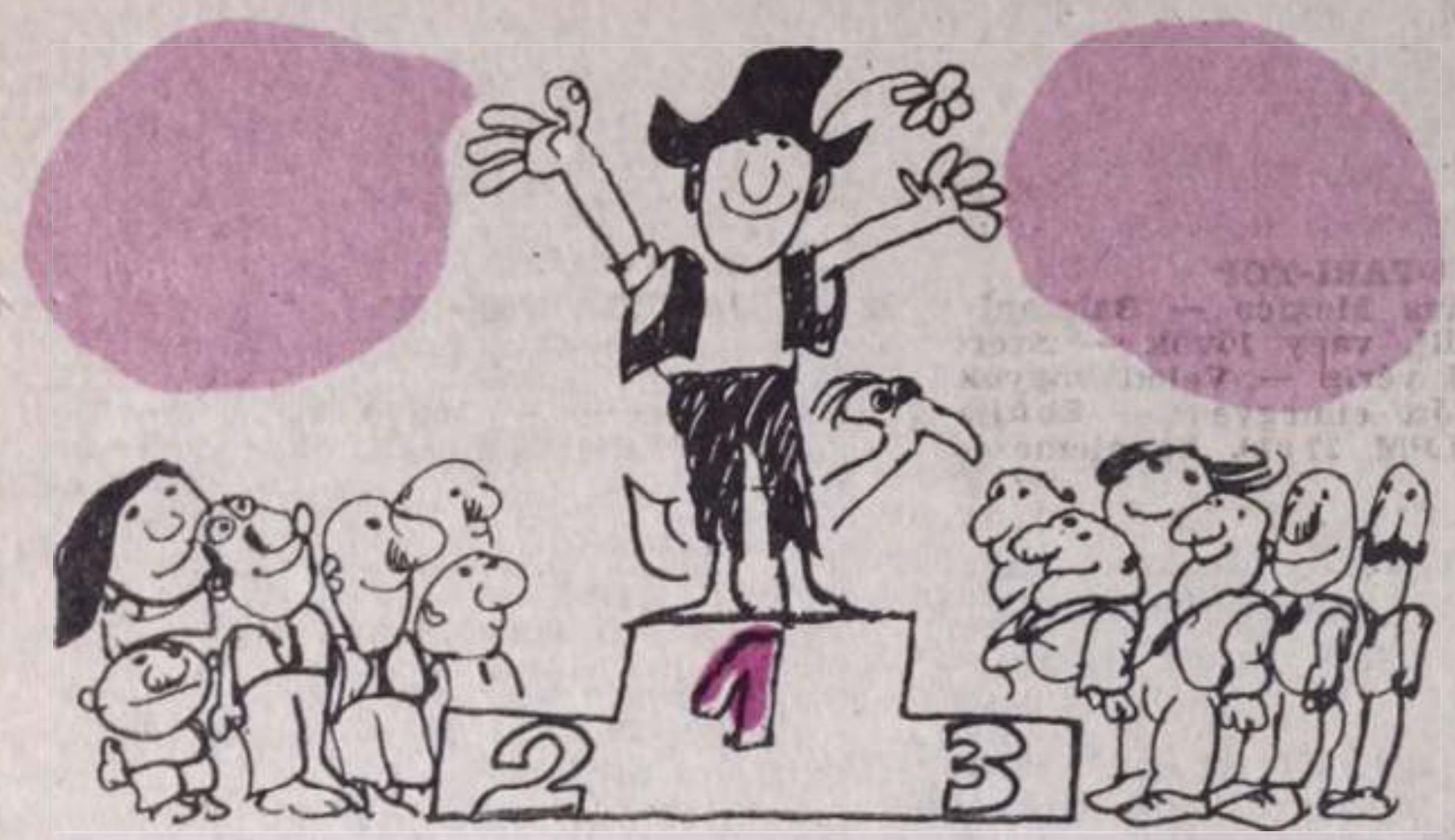
Dr. Del Medico Imre
Budapest

SAKK

című rejtvényünk megfejtése:
— Amikor a pajtásom leütötte a parasztot, én leléptem a lóval.
200—200 forintot nyert:
Kovács István, Orosháza, Bajnok u. 12/B. 5900
Sáfrány Béla, Debrecen, Kishegyesi út 88. 4031
Valastyán Jánosné, Kondoros, Sallai u. 3. 5553.
A nyereményeket postán küldjük el a nyertesek nek.

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

HIRDESSEN A LUDAS MATYIBAN

VÁLLALATOK, INTÉZMÉNYEK FIGYELMÉBE!

SZÍNES, RAJZOS REKLÁMJAINK MINDIG EREDMÉNYESEK!

Cím:

Hírlapkiadó Vállalat
Hirdetési Osztálya, 1959. Bp.
Blaha L. tér 3.
Telefon: 142-654

TRIBÜN

Christian Ansgar Welp, a nyugatnémet kosárlabdaválogatott tagja az 1984-es olimpia óta a Washington egyetem csapatában játszik.

— Nem volt nehéz a beilleszkedés — mondja. — Csak egy valamit nem tudok megszokni.

— Éspedig?

— Az amerikai sör elviselhetetlen.

Charles Luken, Cincinnati polgármestere kötelező ígéretet tett clevelandi kollégájának, George Voinovichnak:

— Ha december 14-én legyőztök minket, egy napra felhúzom Cleveland zászlóját a cincinnati városházára.

Cleveland győzött és Luken felhúzta. De csak egy héttel később. Hogy miért?

— Utánanéztem. December 21-e az év legrövidebb napja.

C. M. Newton, a Vanderbilt edzője mondta:

— Több sztárom sérült. Kénytelenek leszünk az olcsóbb játékosainkat pályára küldeni.

Carl Lewis, a szellőlábú atléta mondta:

— Újabban gyakran elfelejtem a barátiam keresztnevét. Aztán Greg Moses megtanított néhány memóriagyakorlatra és azóta minden rendben van.

Ne feledjük: a csodálatosan gátazó Moses keresztneve — Edwin...

Wayne Larrivee, az ESPN rádió riportere mondta egy egyetemközi mérkőzés kommentárjában:

— Vacak meccs volt. Na persze, ha a játékosok inkább a vizsgáikkal törődnek, akkor ezen nincs mit csodálkoznunk...

(p. p.)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Az autóvezető tanfolyamon az oktató megkérdi az egyik sofőrjelölttől:

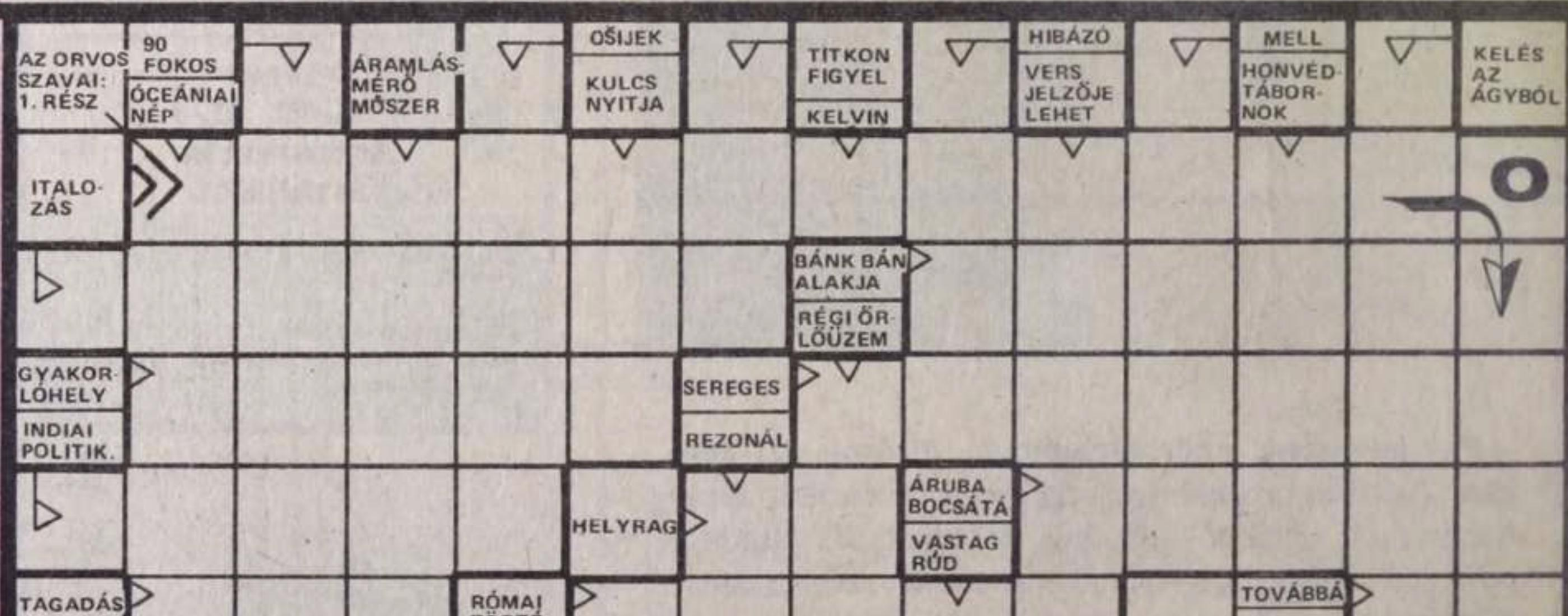
— Mondja, mi az egyirányú utca sajátos jellemzője?

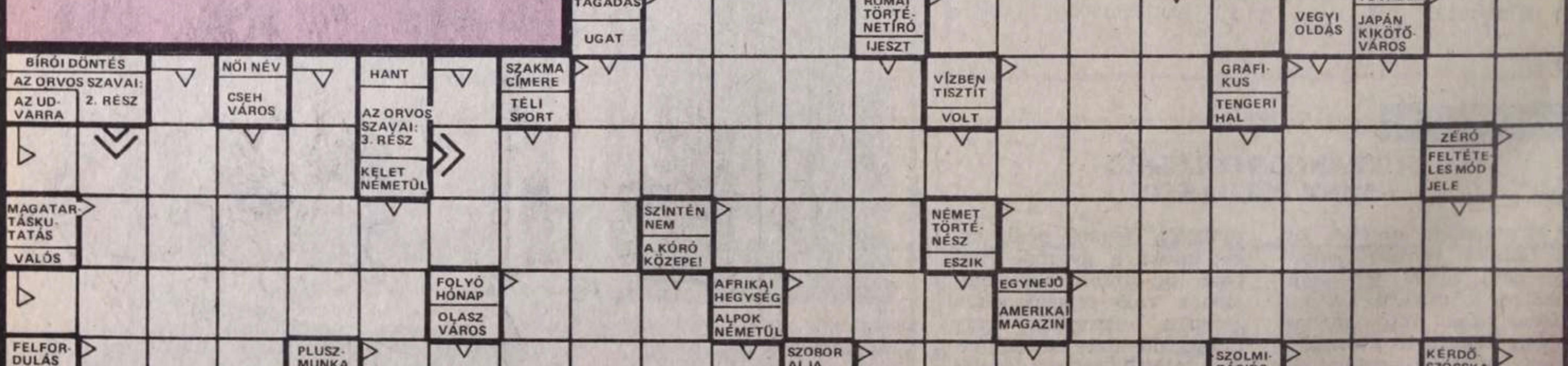
— Az, hogy csak hátulról rohanhatok bele a másik kocsiba.

TÉVEDÉS

— Jó napot, Kiss úr! — üdvözli a rendelőjébe belépő beteget az orvos. — Az én nevem nem Kiss, hanem Przyczewski. — mondja zsörtölődve a páciens.

Az orvos válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb május 11-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

IMPORT HUMOR CSEHSZLOVÁKIÁBÓL

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta Előfizethető: bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással.
87.2308/20-18
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

SAJDIK FERENC:
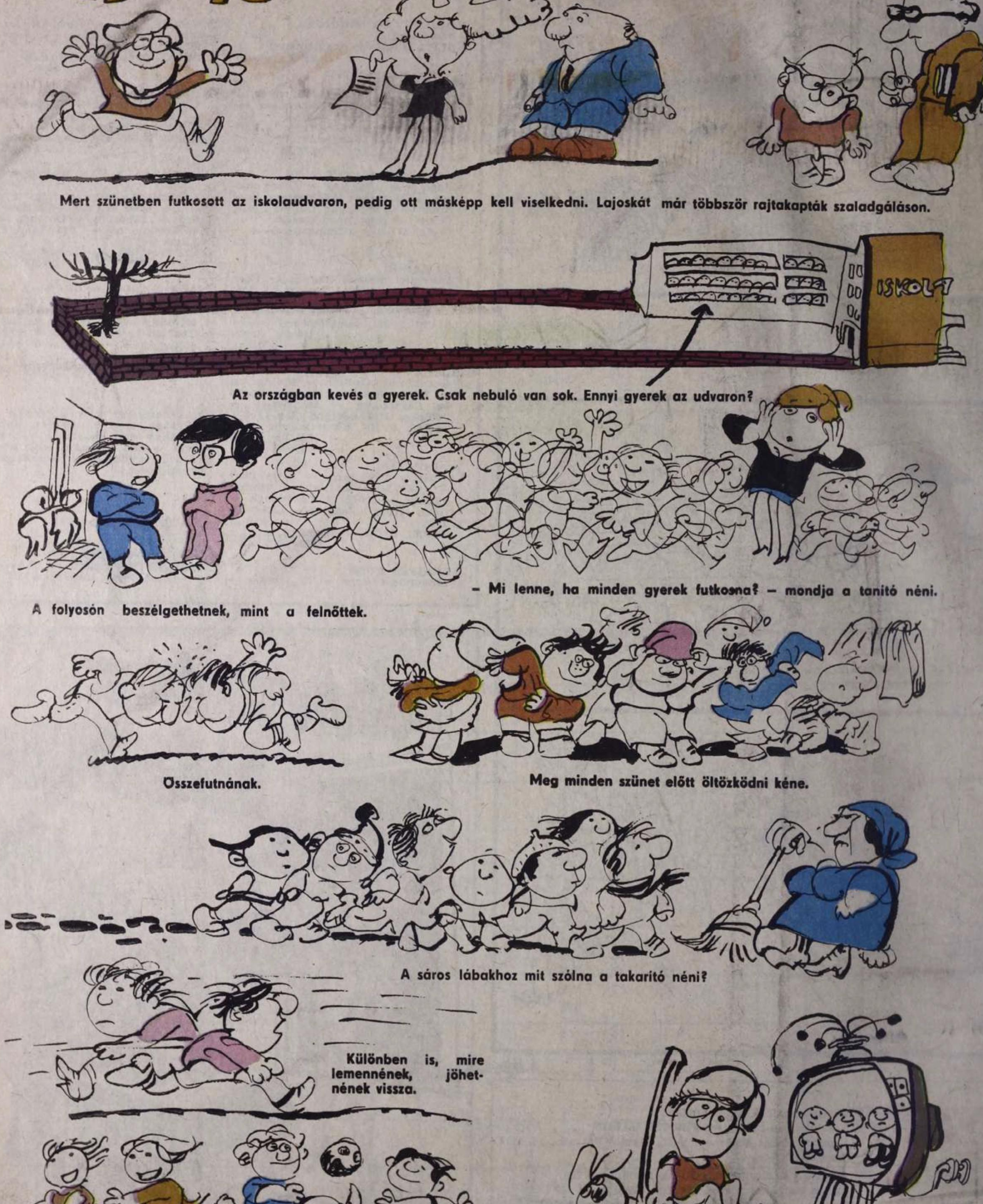
LAJOSKA INTŐT KAPOTT...

